

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 152

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 51
11 iunie 2008

Cuprins

I *Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie*

DIRECTIVE

★ **Directiva 2008/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa** 1

I

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie)

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2008/50/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 21 mai 2008

privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 175,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Cel de-al șaselea Program comunitar de acțiune pentru mediu adoptat prin Decizia nr. 1600/2002/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iulie 2002 ⁽⁴⁾ stabilește necesitatea de a reduce poluarea la niveluri care să minimizeze efectele nocive asupra sănătății umane, acordându-se o atenție specială populațiilor sensibile și mediului ca întreg, de a îmbunătăți monitorizarea și evaluarea calității aerului, inclusiv depunerea poluanților, și de a furniza informații publicului.

⁽¹⁾ JO C 195, 18.8.2006, p. 84.

⁽²⁾ JO C 206, 29.8.2006, p. 1.

⁽³⁾ Avizul Parlamentului European din 26 septembrie 2006 (JO C 306 E, 15.12.2006, p. 102), Poziția comună a Consiliului din 25 iunie 2007 (JO C 236 E, 6.11.2007, p. 1) și Poziția Parlamentului European din 11 decembrie 2007. Decizia Consiliului din 14 aprilie 2008.

⁽⁴⁾ JO L 242, 10.9.2002, p. 1.

- (2) Pentru a proteja sănătatea umană și mediul ca întreg, este deosebit de important să fie combătute la sursă emisiile de poluanți și să fie identificate și puse în aplicare cele mai eficiente măsuri de reducere a emisiilor pe plan local, național și comunitar. În consecință, emisiile de poluanți atmosferici nocivi ar trebui evitate, combătute sau reduse și ar trebui stabilite obiective corespunzătoare pentru calitatea aerului înconjurător, luându-se în considerare standardele, ghidurile și programele Organizației Mondiale a Sănătății.

- (3) Se impune revizuirea în mod substanțial, astfel încât să includă ultimele descoperiri din domeniul sănătății și al științei, precum și experiența statelor membre, a următoarelor acte: Directiva 96/62/CE a Consiliului din 27 septembrie 1996 privind evaluarea și gestionarea calității aerului înconjurător ⁽⁵⁾, Directiva 1999/30/CE a Consiliului din 22 aprilie 1999 privind valorile-limită pentru dioxidul de sulf, dioxidul de azot și oxizii de azot, pulberile în suspensie și plumbul din aerul înconjurător ⁽⁶⁾, Directiva 2000/69/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 noiembrie 2000 privind valorile-limită pentru benzen și monoxid de carbon din aerul înconjurător ⁽⁷⁾, Directiva 2002/3/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 februarie 2002 privind ozonul din aerul înconjurător ⁽⁸⁾ și Decizia 97/101/CE a Consiliului din 27 ianuarie 1997 privind stabilirea unui schimb reciproc de informații și date provenind de la rețele și stații individuale de măsurare a poluării aerului înconjurător în statele membre ⁽⁹⁾. Prin urmare, din motive de claritate, simplificare și eficiență administrativă, se impune înlocuirea celor cinci acte cu o singură directivă și, după caz, cu măsuri de punere în aplicare.

⁽⁵⁾ JO L 296, 21.11.1996, p. 55. Directivă modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 284, 31.10.2003, p. 1).

⁽⁶⁾ JO L 163, 29.6.1999, p. 41. Directivă modificată prin Decizia 2001/744/CE a Comisiei (JO L 278, 23.10.2001, p. 35).

⁽⁷⁾ JO L 313, 13.12.2000, p. 12.

⁽⁸⁾ JO L 67, 9.3.2002, p. 14.

⁽⁹⁾ JO L 35, 5.2.1997, p. 14. Decizie modificată prin Decizia 2001/752/CE a Comisiei (JO L 282, 26.10.2001, p. 69).

- (4) Atunci când s-a acumulat suficientă experiență privind punerea în aplicare a Directivei 2004/107/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind arsenul, cadmiul, mercurul, nichelul și hidrocarburile aromatice policiclice în aerul înconjurător ⁽¹⁾, poate fi luată în considerare posibilitatea de a fuziona dispozițiile acesteia cu cele ale prezentei directive.
- (5) Ar trebui să existe o abordare comună privind evaluarea calității aerului înconjurător în conformitate cu criteriile comune de evaluare. Pentru evaluarea calității aerului înconjurător ar trebui să se țină seama de dimensiunea populațiilor și a ecosistemelor expuse poluării aerului. În consecință, se impune defalcarea teritoriului fiecărui stat membru în zone sau aglomerări care să reflecte densitatea populației.
- (6) Acolo unde este posibil, ar trebui să fie aplicate tehnici de modelare care să permită interpretarea datelor punctuale la nivelul distribuției geografice a concentrației. Aceasta ar putea să constituie baza pentru calcularea expunerii colective a populației care trăiește în zona respectivă.
- (7) Pentru a asigura reprezentativitatea și comparabilitatea pe întreg teritoriul Comunității a informațiilor colectate privind poluarea aerului, este important să se utilizeze tehnici standardizate de măsurare și criterii comune privind numărul și amplasarea stațiilor de măsurare pentru evaluarea calității aerului înconjurător. Pentru evaluarea calității aerului înconjurător pot fi utilizate și alte tehnici în locul măsurătorilor și, prin urmare, se impune să fie definite criteriile privind modul de utilizare și precizia necesară a acestor tehnici.
- (8) Ar trebui să fie efectuate măsurători detaliate pentru pulberile în suspensie în zonele rurale, pentru a înțelege mai bine impactul acestui poluant și pentru a dezvolta politici adecvate. Astfel de măsurători ar trebui efectuate în concordanță cu cele ale Programului de cooperare pentru supravegherea și evaluarea transportului pe distanțe lungi al poluanților atmosferici în Europa (EMEP) elaborat în temeiul Convenției privind poluarea atmosferică transfrontalieră pe distanțe lungi din 1979, aprobată prin Decizia 81/462/CEE a Consiliului din 11 iunie 1981 ⁽²⁾.
- (9) Acolo unde starea calității aerului este bună, aceasta trebuie menținută sau îmbunătățită. În cazurile în care nu s-au atins obiectivele privind calitatea aerului înconjurător stabilite prin prezenta directivă, statele membre trebuie să acționeze astfel încât să se conformeze valorilor-limită și nivelurilor critice, iar acolo unde este posibil, să se atingă valorile-țintă și obiectivele pe termen lung.
- (10) Riscul generat de poluarea atmosferică asupra vegetației și ecosistemelor naturale este cel mai semnificativ în locurile aflate la distanță de arealele urbane. În consecință, evaluarea unor astfel de riscuri și conformarea cu nivelurile critice pentru protecția vegetației ar trebui să se concentreze asupra locurilor aflate la distanță de arealele construite.
- (11) Pulberile în suspensie (PM_{2,5}) au un impact negativ semnificativ asupra sănătății umane. Mai mult, încă nu a fost identificat un prag-limită sub care PM_{2,5} nu ar prezenta nici un risc. În consecință, acest poluant nu ar trebui să fie reglementat în mod similar celorlalți poluanți. Abordarea ar trebui să vizeze reducerea generală a concentrațiilor în zona urbană pentru a asigura faptul că o mare parte a populației beneficiază de calitatea îmbunătățită a aerului. Cu toate acestea, pentru a asigura oriunde un nivel minim de protecție a sănătății, abordarea respectivă ar trebui să fie combinată cu stabilirea unei valori-limită, care, într-o primă etapă, ar trebui să fie precedată de o valoare-țintă.
- (12) Valorile-țintă existente și obiectivele pe termen lung pentru asigurarea unei protecții eficiente împotriva efectelor dăunătoare asupra sănătății umane, vegetației și ecosistemelor, determinate de expunerea la ozon, ar trebui să rămână neschimbate. Ar trebui să se stabilească un prag de alertă și un prag de informare pentru ozon, pentru protecția populației generale și, respectiv, a categoriilor sensibile, împotriva expunerilor de scurtă durată la concentrații mari de ozon. Respectivul praguri ar trebui să declanșeze diseminarea informațiilor către public privind riscurile expunerii și, totodată, punerea în aplicare, după caz, a unor măsuri pe termen scurt în vederea reducerii nivelurilor de ozon acolo unde pragurile de alertă sunt depășite.
- (13) Ozonul este un poluant transfrontalier format în atmosferă din emisiile de poluanți primari menționați în Directiva 2001/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2001 privind plafoanele naționale de emisie pentru anumiți poluanți atmosferici ⁽³⁾. Progresele realizate în vederea atingerii valorilor-țintă pentru calitatea aerului și a obiectivelor pe termen lung privind ozonul stabilite în prezenta directivă ar trebui determinate prin intermediul valorilor-țintă și al plafoanelor de emisie prevăzute de Directiva 2001/81/CE și, după caz, prin punerea în aplicare a planurilor pentru calitatea aerului prevăzute de prezenta directivă.
- (14) Măsurătorile în puncte fixe ar trebui să fie obligatorii în zonele și aglomerările unde sunt depășite obiectivele pe termen lung pentru ozon sau pragurile de evaluare pentru alți poluanți. Informațiile obținute din măsurătorile în puncte fixe pot fi completate prin tehnici de modelare și/sau măsurători indicative pentru a permite interpretarea datelor punctuale din punctul de vedere al distribuției geografice a concentrațiilor. Utilizarea tehnicilor suplimentare de evaluare ar trebui, de asemenea, să permită reducerea numărului minim necesar de puncte fixe de prelevare.
- (15) Contribuțiile din surse naturale pot fi evaluate, dar nu pot fi controlate. În consecință, în cazurile în care contribuțiile naturale la emisiile de poluanți în atmosferă pot fi stabilite cu suficientă certitudine, iar depășirile se datorează total sau parțial acestor contribuții naturale, acestea din urmă pot fi scăzute din evaluarea respectării valorilor-limită pentru calitatea aerului, în conformitate cu condițiile prevăzute de prezenta directivă. Contribuțiile la depășirea valorilor-limită de pulberi în suspensie PM₁₀ care pot fi atribuite utilizării nisipului sau sării pe drumuri în timpul iernii pot de asemenea să fie scăzute din evaluarea respectării valorilor-limită pentru calitatea aerului, cu condiția să se fi luat măsuri rezonabile pentru reducerea acestor concentrații.

⁽¹⁾ JO L 23, 26.1.2005, p. 3.

⁽²⁾ JO L 171, 27.6.1981, p. 11.

⁽³⁾ JO L 309, 27.11.2001, p. 22. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2006/105/CE a Consiliului (JO L 363, 20.12.2006, p. 368).

- (16) În cazul zonelor și aglomerărilor în care condițiile sunt deosebit de dificile, ar trebui să fie posibilă amânarea termenului pentru încadrarea în valorile-limită pentru calitatea aerului în cazurile în care, sub rezerva punerii în aplicare a măsurilor corespunzătoare de reducere a poluării, există probleme acute privind respectarea acestor valori-limită în anumite zone și aglomerări. Orice prorogare de termen în ceea ce privește o anumită zonă sau aglomerare ar trebui să fie însoțită de un plan cuprinzător care urmează să fie evaluat de către Comisia Europeană pentru a se asigura respectarea termenului revizuit stabilit. Disponibilitatea măsurilor comunitare necesare care reflectă nivelul ambițios stabilit în cadrul strategiei tematice privind poluarea atmosferică în ceea ce privește reducerea emisiilor la sursă va fi importantă pentru o reducere eficientă a emisiilor în termenul stabilit în prezenta directivă pentru încadrarea în valorile-limită și ar trebui să fie luată în considerare la evaluarea cererilor de amânare a termenelor-limită pentru încadrarea în norme.
- (17) Măsurile comunitare necesare pentru reducerea emisiilor la sursă, în special măsurile privind îmbunătățirea eficienței legislației comunitare privind emisiile industriale, limitarea emisiilor de gaze de eșapament produse de motoarele vehiculelor utilitare grele, reducerea suplimentară a emisiilor naționale de poluanți-cheie permise statelor membre și a emisiilor determinate de alimentarea cu carburanți a autovehiculelor în stațiile de distribuție, precum și pentru abordarea conținutului de sulf al combustibililor, inclusiv combustibili marini, ar trebui să fie examinate cu atenție, ca o prioritate, de către toate instituțiile implicate.
- (18) Ar trebui să fie dezvoltate planuri pentru calitatea aerului pentru zone și aglomerări în care concentrațiile de poluanți în atmosferă depășesc valorile-țintă sau cele limită relevante pentru calitatea aerului, adăugându-se orice marje temporare de toleranță, dacă este cazul. Poluanții atmosferici provin din multe surse și activități diferite. Pentru a asigura coerență între diferite politici, astfel de planuri pentru calitatea aerului ar trebui pe cât posibil să fie în concordanță cu și integrate în planurile și programele pregătite în temeiul Directivei 2001/80/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2001 privind limitarea emisiilor în atmosferă a anumitor poluanți provenind de la instalații mari de ardere ⁽¹⁾, al Directivei 2001/81/CE și al Directivei 2002/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 iunie 2002 privind evaluarea și gestionarea zgomotului ambiental ⁽²⁾. De asemenea, atunci când se eliberează autorizații pentru activități industriale în conformitate cu Directiva 2008/1/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 ianuarie 2008 privind prevenirea și controlul integrat al poluării ⁽³⁾ vor fi luate în considerare obiectivele privind calitatea aerului înconjurător prevăzute de prezenta directivă.
- (19) Ar trebui să fie elaborate planuri de acțiune care să indice măsurile aplicabile pe termen scurt în cazurile în care există un risc de depășire a unuia sau a mai multor praguri de alertă, pentru a reduce riscul respectiv și pentru a-i limita durata. În cazurile în care riscul se aplică uneia sau mai multor valori-limită sau valori-țintă, statele membre pot elabora, atunci când este cazul, astfel de planuri de acțiune pe termen scurt. În privința ozonului, astfel de planuri de acțiune pe termen scurt ar trebui să ia în considerare dispozițiile Deciziei 2004/279/CE a Comisiei din 19 martie 2004 privind ghidul pentru punerea în aplicare a Directivei 2002/3/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind ozonul din aerul înconjurător ⁽⁴⁾.
- (20) Statele membre ar trebui să se consulte reciproc în cazul în care, în urma unei poluări semnificative cu originea într-un alt stat membru, nivelul de poluant depășește sau este probabil să depășească obiectivele relevante privind calitatea aerului plus marja de toleranță, în situația în care aceasta există, sau, după caz, pragurile de alertă. Natura transfrontalieră a unor poluanți, precum ozonul sau pulberile în suspensie, pot necesita coordonarea între state membre învecinate în vederea elaborării și punerii în aplicare a unor planuri pentru calitatea aerului și a unor planuri de acțiune pe termen scurt, precum și a informării publicului. După caz, statele membre ar trebui să coopereze cu state terțe, punând accentul în special asupra implicării timpurii a țărilor candidate.
- (21) Pentru a înțelege mai bine impactul poluanților atmosferici și pentru a dezvolta politici corespunzătoare se impune colectarea, schimbul și diseminarea informațiilor privind calitatea aerului de către statele membre și de către Comisie. Informațiile actualizate despre concentrațiile din aerul înconjurător ale tuturor poluanților reglementați ar trebui de asemenea să fie ușor accesibile publicului.
- (22) Pentru a facilita gestionarea și compararea informațiilor despre calitatea aerului, aceste date ar trebui să fie puse la dispoziția Comisiei într-o formă standardizată.
- (23) Este necesar să fie adaptate procedurile pentru furnizarea, evaluarea și raportarea datelor privind calitatea aerului, pentru a permite folosirea facilităților electronice și a internetului ca instrumente principale de punere la dispoziție a informațiilor și astfel încât aceste proceduri să fie compatibile cu Directiva 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2007 de instituire a unei infrastructuri pentru informații spațiale în Comunitatea Europeană (INSPIRE) ⁽⁵⁾.
- (24) Este oportun să se prevadă posibilitatea de a adapta criteriile și tehnicile folosite pentru evaluarea calității aerului înconjurător la progresele științifice și tehnice și de a adapta în consecință informațiile ce urmează a fi furnizate.
- (25) Deoarece obiectivele privind calitatea aerului enunțate în prezenta directivă nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre datorită naturii transfrontaliere a poluanților atmosferici și, prin urmare, pot fi realizate mai bine la nivelul Comunității, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității astfel cum este enunțat în respectul articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.

⁽¹⁾ JO L 309, 27.11.2001, p. 1. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2006/105/CE a Consiliului.

⁽²⁾ JO L 189, 18.7.2002, p. 12.

⁽³⁾ JO L 24, 29.1.2008, p. 8.

⁽⁴⁾ JO L 87, 25.3.2004, p. 50.

⁽⁵⁾ JO L 108, 25.4.2007, p. 1.

- (26) Statele membre ar trebui să stabilească regimul sancțiunilor aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor prezentei directive și să asigure punerea în aplicare a acestora. Sancțiunile ar trebui să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.
- (27) Anumite dispoziții din actele abrogate prin prezenta directivă ar trebui menținute în vigoare pentru a asigura continuitatea limitelor existente pentru calitatea aerului în cazul dioxidului de azot, până la înlocuirea lor de la 1 ianuarie 2010, continuitatea dispozițiilor privind raportarea asupra calității aerului până la adoptarea noilor măsuri de punere în aplicare, precum și continuitatea obligațiilor privind evaluările preliminare ale calității aerului în conformitate cu Directiva 2004/107/CE.
- (28) Obligația de a transpune prezenta directivă în legislația națională ar trebui să se limiteze la acele dispoziții care reprezintă o modificare substanțială în comparație cu directivele precedente.
- (29) În conformitate cu punctul 34 din Acordul interinstituțional privind o legiferare mai bună ⁽¹⁾, statele membre sunt încurajate să elaboreze, pentru sine și în interesul Comunității, propriile tabele care, pe cât posibil, să ilustreze corespondența între directivă și măsurile de transpunere și să le facă publice.
- (30) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute, în special, de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În mod special, prezenta directivă urmărește să promoveze integrarea în politicile Uniunii a unui nivel ridicat de protecție a mediului și îmbunătățirea calității mediului în conformitate cu principiul dezvoltării durabile astfel cum este prevăzut la articolul 37 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- (31) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentei directive ar trebui să fie adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽²⁾.
- (32) Comisia ar trebui să fie împuternicită să modifice anexele I-VI, anexele VIII-X și anexa XV. Deoarece măsurile respective au un domeniu general de aplicare și sunt destinate să modifice elementele neesențiale ale prezentei directive, acestea trebuie adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE.
- (33) Clauza de transpunere solicită statelor membre să se asigure că măsurătorile necesare de fond urban sunt disponibile la timp pentru definirea indicatorului mediu de expunere, în vederea garantării respectării cerințelor privind evaluarea obiectivului național de reducere a expunerii și calcularea indicatorului mediu de expunere,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiectul

Prezenta directivă stabilește măsuri care urmăresc:

1. definirea și stabilirea obiectivelor pentru calitatea aerului înconjurător destinate să evite, să prevină sau să reducă efectele dăunătoare asupra sănătății umane și a mediului ca întreg;
2. evaluarea calității aerului înconjurător în statele membre pe baza unor metode și criterii comune;
3. obținerea de informații privind calitatea aerului înconjurător pentru a ajuta la combaterea poluării aerului și a neplăcerilor cauzate de aceasta și pentru a monitoriza pe termen lung tendințele și îmbunătățirile care rezultă în urma măsurilor luate la nivel național și comunitar;
4. garantarea faptului că aceste informații privind calitatea aerului înconjurător sunt puse la dispoziția publicului;
5. menținerea calității aerului acolo unde este corespunzătoare și îmbunătățirea acesteia în alte cazuri;
6. promovarea unei cooperări crescute între statele membre în vederea reducerii poluării aerului.

Articolul 2

Definiții

În înțelesul prezentei directive:

1. „aer înconjurător” înseamnă aerul troposferic, cu excepția locurilor de muncă astfel cum sunt definite de Directiva 89/654/CEE ⁽³⁾, cărora li se aplică dispozițiile privind sănătatea și siguranța la locul de muncă și la care publicul nu are în mod normal acces;
2. „poluant” înseamnă orice substanță prezentă în aerul înconjurător și care poate avea efecte dăunătoare asupra sănătății umane și/sau a mediului ca întreg;
3. „nivel” înseamnă concentrația unui poluant în aerul înconjurător sau depunerea acestuia pe suprafețe într-o perioadă de timp dată;

⁽¹⁾ JO C 321, 31.12.2003, p. 1.

⁽²⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23. Decizie modificată prin Decizia 2006/512/CE (JO L 200, 22.7.2006, p. 11).

⁽³⁾ Directiva 89/654/CEE a Consiliului din 30 noiembrie 1989 privind cerințele minime de securitate și sănătate la locul de muncă (JO L 393, 30.12.1989, p. 1). Directivă modificată prin Directiva 2007/30/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 165, 27.6.2007, p. 21).

4. „evaluare” înseamnă orice metodă folosită pentru a măsura, calcula, prognoza sau estima niveluri;
5. „valoare-limită” înseamnă un nivel fixat pe baza cunoașterii științifice, în scopul de a evita, preveni sau reduce efectele dăunătoare asupra sănătății umane și/sau a mediului ca întreg, care se dorește a fi atins într-o perioadă dată și care nu trebuie depășit odată atins;
6. „nivel critic” înseamnă un nivel fixat pe baza cunoașterii științifice, dincolo de care se pot produce efecte adverse pentru anumiți receptori, cum ar fi copacii, alte plante sau ecosisteme naturale, dar nu pentru oameni;
7. „marja de toleranță” înseamnă procentajul din valoarea-limită cu care poate fi depășită acea valoare conform condițiilor stabilite în prezenta directivă;
8. „planuri privind calitatea aerului” înseamnă planuri care stabilesc măsuri pentru a atinge valorile-limită sau valorile-țintă;
9. „valoare-țintă” înseamnă un nivel fixat cu scopul de a evita, preveni sau reduce efectele dăunătoare asupra sănătății umane și/sau asupra mediului ca întreg, care se dorește a fi atins, în cazul în care este posibil, într-o perioadă dată;
10. „prag de alertă” înseamnă un nivel dincolo de care există un risc pentru sănătatea populației în general, la o expunere de scurtă durată și la atingerea căruia statele membre trebuie să ia imediat măsuri;
11. „prag de informare” înseamnă un nivel dincolo de care o expunere de scurtă durată prezintă un risc pentru sănătatea unor categorii ale populației cu o sensibilitate deosebită și la atingerea căruia sunt necesare informații imediate și adecvate;
12. „prag superior de evaluare” înseamnă un nivel sub care, pentru a evalua calitatea aerului înconjurător, poate fi folosită o combinație de măsurători în puncte fixe și tehnici de modelare și/sau măsurători indicative;
13. „prag inferior de evaluare” înseamnă un nivel sub care, pentru a evalua calitatea aerului înconjurător, este suficient să se folosească numai tehnicile de modelare sau de estimare obiectivă;
14. „obiectiv pe termen lung” înseamnă un nivel care se dorește a fi atins pe termen lung, cu excepția cazurilor când acest lucru nu este realizabil prin măsuri proporționale, cu scopul de a furniza o protecție eficace a sănătății umane și a mediului;
15. „contribuții din surse naturale” înseamnă emisii de poluanți care nu rezultă direct sau indirect din activități umane, inclusiv evenimente naturale, cum ar fi erupțiile vulcanice, activitățile seismice, activitățile geotermale, focurile de pe terenuri necultivate, vânturile violente, apa de mare vaporizată sau resuspensia în atmosferă ori transportul unor particule naturale provenind din zone deșertice;
16. „zonă” înseamnă o parte a teritoriului unui stat membru delimitată de acesta în scopul evaluării și gestionării calității aerului;
17. „aglomerare” înseamnă o zonă urbană care constituie o conurbație cu o concentrare a populației de peste 250 000 de locuitori sau, acolo unde populația este de 250 000 de locuitori sau mai mică, cu o densitate a populației pe km² care urmează să fie stabilită de către statele membre;
18. „PM₁₀” înseamnă pulberile în suspensie care trec printr-un orificiu de selectare astfel cum este definit de metoda de referință pentru prelevarea și măsurarea PM₁₀, EN 12341, cu un randament de separare de 50 % pentru un diametru aerodinamic de 10 μm;
19. „PM_{2,5}” înseamnă pulberile în suspensie care trec printr-un orificiu de selectare astfel cum este definit de metoda de referință pentru prelevarea și măsurarea PM_{2,5}, EN 14907 cu un randament de separare de 50 % pentru un diametru aerodinamic de 2,5 μm;
20. „indicatorul mediu de expunere” înseamnă un nivel mediu determinat pe baza unor măsurători efectuate în locațiile de fond urbane de pe teritoriul unui stat membru și care reflectă expunerea populației. Acesta este folosit pentru a calcula valoarea-țintă națională de reducere a expunerii și obligația referitoare la concentrația de expunere;
21. „obligația referitoare la concentrația de expunere” înseamnă un nivel fixat pe baza indicatorului mediu de expunere cu scopul de a reduce efectele dăunătoare asupra sănătății umane, care se dorește a fi atins într-o perioadă dată;
22. „valoarea-țintă națională de reducere a expunerii” înseamnă reducerea procentuală a expunerii medii a populației unui stat membru, stabilită pentru anul de referință cu scopul de a reduce efectele dăunătoare asupra sănătății umane, care se dorește a fi atins, acolo unde este posibil, într-o perioadă dată;
23. „locații de fond urbane” înseamnă locuri din zonele urbane în care nivelurile sunt reprezentative pentru expunerea populației urbane în general;
24. „oxizi de azot” înseamnă suma raportului concentrațiilor volumice amestecate (ppbv) de monoxid de azot (oxid nitric) și de dioxid de azot, exprimate în unități de concentrație masică a dioxidului de azot (μg/m³);
25. „măsurători în puncte fixe” înseamnă măsurători efectuate în locuri fixe, fie continuu, fie prin prelevări aleatorii de probe pentru a determina nivelurile în conformitate cu obiectivele relevante de calitate a datelor;
26. „măsurători indicative” înseamnă măsurători care respectă obiective de calitate a datelor mai puțin stricte decât cele pentru măsurătorile în puncte fixe;

27. „compuși organici volatili” (COV) înseamnă compuși organici proveniți din surse antropice și biotice, alții decât metanul, care pot produce oxidanți fotochimici prin reacție cu oxizii de azot în prezența luminii solare;
28. „substanțe precursorale ale ozonului” înseamnă substanțele care contribuie la formarea ozonului de la nivelul solului, unele fiind enumerate în anexa X.

Articolul 3

Responsabilități

Statele membre desemnează, la nivelurile corespunzătoare, autoritățile și organismele competente responsabile pentru:

- evaluarea calității aerului înconjurător;
- aprobarea sistemelor de măsurare (metode, echipamente, rețele și laboratoare);
- asigurarea acurateței măsurărilor;
- analiza metodelor de evaluare;
- coordonarea pe teritoriul lor a eventualelor programe comunitare de asigurare a calității organizate de Comisie;
- cooperarea cu celelalte state membre și cu Comisia.

După caz, autoritățile și organismele competente se conformează prevederilor secțiunii C din anexa I.

Articolul 4

Stabilirea zonelor și a aglomerărilor

Statele membre stabilesc zone și aglomerări pe întreg teritoriul lor. Evaluarea calității aerului și gestionarea calității aerului sunt realizate în toate zonele și aglomerările.

CAPITOLUL II

EVALUAREA CALITĂȚII AERULUI ÎNCONJURĂTOR

SECȚIUNEA 1

Evaluarea calității aerului înconjurător privind dioxidul de sulf, dioxidul de azot și oxizii de azot, pulberile în suspensie, plumbul, benzenul și monoxidul de carbon

Articolul 5

Regimul de evaluare

- (1) Pragul superior și cel inferior de evaluare, precizate în secțiunea A din anexa II, se aplică la dioxidul de sulf, dioxidul de azot și oxizii de azot, pulberile în suspensie (PM₁₀ și PM_{2,5}), plumb, benzen și monoxidul de carbon.

Fiecare zonă sau aglomerare este clasificată în funcție de aceste praguri de evaluare.

- (2) Clasificarea menționată la alineatul (1) se reexaminează cel puțin odată la fiecare cinci ani în conformitate cu procedura prevăzută în secțiunea B din anexa II.

Cu toate acestea, clasificările se reexaminează mai des în cazul unor modificări importante ale activităților care au efecte asupra concentrațiilor ambientale de dioxid de sulf, dioxid de azot sau, unde este cazul, oxizi de azot, pulberi în suspensie (PM₁₀ și PM_{2,5}), plumb, benzen sau monoxid de carbon.

Articolul 6

Criterii de evaluare

- (1) Statele membre realizează evaluarea calității aerului înconjurător cu privire la poluanții menționați la articolul 5 în toate zonele și aglomerările lor, în conformitate cu criteriile prevăzute la alineatele (2), (3) și (4) din prezentul articol și în conformitate cu criteriile prevăzute în anexa III.

- (2) În toate zonele și aglomerările în care nivelul de poluanți menționați la alineatul (1) depășește pragul superior de evaluare stabilit pentru acei poluanți, evaluarea calității aerului înconjurător se face prin măsurători în puncte fixe. Aceste măsurători în puncte fixe pot fi suplimentate cu tehnici de modelare și/sau măsurători indicative pentru a furniza informații adecvate în legătură cu distribuția spațială a calității aerului înconjurător.

- (3) În toate zonele și aglomerările în care nivelul de poluanți menționați la alineatul (1) este sub pragul superior de evaluare stabilit pentru acei poluanți, evaluarea calității aerului înconjurător se poate face prin utilizarea unei combinații de măsurători în puncte fixe și tehnici de modelare și/sau măsurători indicative.

- (4) În toate zonele și aglomerările în care nivelul de poluanți menționați la alineatul (1) este sub pragul inferior de evaluare stabilit pentru acei poluanți, tehnicile de modelare sau tehnicile de estimare obiective, sau ambele sunt suficiente pentru evaluarea calității aerului înconjurător.

- (5) Pe lângă evaluările menționate la alineatele (2), (3) și (4), se efectuează măsurători de fond în mediul rural, departe de surse importante de poluare a aerului, în scopul de a furniza, cel puțin, informații privind concentrația masică totală și concentrațiile chimice de speciație ale pulberilor în suspensie (PM_{2,5}) pe baza mediilor anuale, măsurători care se efectuează în următoarele condiții:

- se instalează un punct de prelevare la fiecare 100 000 km²;
- fiecare stat membru stabilește cel puțin o stație de măsurare sau poate stabili, în acord cu statele membre învecinate, una sau mai multe stații de măsurare comune, care acoperă zonele învecinate respective, pentru a atinge rezoluția spațială necesară;

- (c) dacă este cazul, monitorizarea este coordonată cu strategia de monitorizare și programul de măsurare al Programului de cooperare pentru supravegherea și evaluarea transportului pe distanțe lungi al poluanților atmosferici în Europa (EMEP);
- (d) secțiunile A și C din anexa I se aplică în legătură cu obiectivele de calitate a datelor pentru măsurările de concentrație masică a pulberilor în suspensie, iar anexa IV se aplică în întregime.

Statele membre informează de asemenea Comisia în legătură cu metodele de măsurare folosite la măsurarea compoziției chimice a pulberilor în suspensie (PM_{2,5}).

Articolul 7

Puncte de prelevare

- (1) Amplasarea punctelor de prelevare pentru măsurarea dioxidului de sulf, dioxidului de azot și oxizilor de azot, a pulberilor în suspensie (PM₁₀, PM_{2,5}), a plumbului, a benzenului și a monoxidului de carbon din aerul înconjurător se determină în conformitate cu criteriile enumerate în anexa III.
- (2) În fiecare zonă sau aglomerare unde măsurătorile în puncte fixe sunt singura sursă de informare pentru evaluarea calității aerului, numărul de puncte de prelevare pentru fiecare poluant relevant nu este inferior numărului minim de puncte de prelevare specificat în secțiunea A din anexa V.
- (3) Cu toate acestea, în zonele și aglomerările în care informațiile de la punctele de prelevare pentru măsurători în puncte fixe sunt suplimentate cu informații rezultate din tehnici de modelare și/sau măsurători indicative, numărul total de puncte de prelevare precizat în secțiunea A din anexa V poate fi redus cu până la 50 %, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
- (a) metodele suplimentare furnizează informații suficiente pentru evaluarea calității aerului cu privire la respectarea valorilor-limită sau pragurile de alertă, precum și informații adecvate pentru public;
- (b) numărul de puncte de prelevare care urmează a fi instalate și rezoluția spațială a altor tehnici sunt suficiente pentru stabilirea concentrației poluantului respectiv în conformitate cu obiectivele de calitate a datelor specificate în secțiunea A din anexa I și permit rezultatelor evaluării să respecte criteriile specificate în secțiunea B din anexa I.

Pentru evaluarea calității aerului în ceea ce privește respectarea valorilor-limită, se ține cont de rezultatele provenite de la modelare și/sau de la măsurătorile indicative.

- (4) Aplicarea în statele membre a criteriilor de selecție a punctelor de prelevare este monitorizată de către Comisie pentru a facilita aplicarea armonizată a acestor criterii în întreaga Uniune Europeană.

Articolul 8

Metode de referință pentru măsurători

- (1) Statele membre aplică metodele de referință pentru măsurători și criteriile specificate în secțiunile A și C din anexa VI.

- (2) Alte metode de măsurare pot fi utilizate, cu respectarea condițiilor stabilite în secțiunea B din anexa VI.

SECȚIUNEA 2

Evaluarea calității aerului înconjurător în ceea ce privește ozonul

Articolul 9

Criterii de evaluare

- (1) În cazul în care, într-o zonă sau o aglomerare, concentrațiile de ozon au depășit obiectivele pe termen lung specificate în secțiunea C din anexa VII în cursul oricăruia dintre ultimii cinci ani de măsurare, se efectuează măsurători în puncte fixe.
- (2) În cazul în care sunt disponibile date pentru mai puțin de cinci ani, statele membre pot să combine, pentru a determina dacă obiectivele pe termen lung menționate la alineatul (1) au fost depășite în cursul acelor cinci ani, rezultatele campaniilor de măsurare de scurtă durată desfășurate în momente și locuri susceptibile de a fi la cele mai înalte niveluri de poluare cu rezultatele extrase din inventare de emisii și din modelare.

Articolul 10

Puncte de prelevare

- (1) Amplasarea punctelor de prelevare pentru măsurarea ozonului se determină în conformitate cu criteriile stabilite în anexa VIII.
- (2) În fiecare zonă sau aglomerare în care măsurătorile în puncte fixe constituie singura sursă de informare pentru evaluarea calității aerului, numărul de puncte de prelevare pentru ozon nu trebuie să fie inferior numărului minim de puncte de prelevare specificat în secțiunea A din anexa IX.
- (3) Cu toate acestea, în zonele și aglomerările în care informațiile de la punctele de prelevare pentru măsurătorile în puncte fixe sunt suplimentate cu informații provenite de la modelare și/sau măsurători indicative, numărul de puncte de prelevare specificat în secțiunea A din anexa IX poate fi redus, atunci când sunt respectate următoarele condiții:
- (a) metodele suplimentare furnizează informații suficiente pentru evaluarea calității aerului în ceea ce privește valorile-țintă, obiectivele pe termen lung, pragurile de informare și alertă;
- (b) numărul de puncte de prelevare care urmează a fi instalate și rezoluția spațială a altor tehnici sunt suficiente pentru stabilirea concentrației de ozon în conformitate cu obiectivele de calitate a datelor specificate în secțiunea A din anexa I și permit rezultatelor evaluării să respecte criteriile specificate în secțiunea B din anexa I;
- (c) numărul de puncte de prelevare din fiecare zonă sau aglomerare este de cel puțin un punct de prelevare la două milioane de locuitori sau un punct de prelevare la 50 000 km², numărul folosit fiind cel mai mare dintre cele două, dar nu trebuie să fie mai puțin de un punct de prelevare pentru fiecare zonă sau aglomerare;

- (d) dioxidul de azot este măsurat în toate celelalte puncte de prelevare, cu excepția stațiilor de fond rural menționate în secțiunea A din anexa VIII.

Pentru evaluarea calității aerului în ceea ce privește valorile-țintă, se ține cont de rezultatele provenite din modelare și/sau din măsurătorile indicative.

- (4) Dioxidul de azot este măsurat în cel puțin 50 % din punctele de prelevare a ozonului prevăzute în secțiunea A din anexa IX. Măsurările sunt continue, cu excepția stațiilor de fond rural menționate în secțiunea A din anexa VIII, unde se pot folosi și alte metode de măsurare.

- (5) În zonele și aglomerările în care, în cursul fiecărui an din ultimii cinci ani de măsurare, concentrațiile sunt inferioare obiectivelor pe termen lung, numărul de puncte de prelevare pentru măsurătorile în puncte fixe se determină în conformitate cu secțiunea B din anexa IX.

- (6) Fiecare stat membru se asigură că cel puțin un punct de prelevare, care furnizează date privind concentrațiile de substanțe precursorale ale ozonului enumerate în anexa X, este instalat și funcționează pe teritoriul său. Fiecare stat membru alege numărul și amplasarea stațiilor unde se măsoară substanțe precursorale ale ozonului, ținând cont de obiectivele și metodele prevăzute în anexa X.

Articolul 11

Metode de referință pentru măsurători

- (1) Statele membre aplică pentru măsurarea ozonului metodele de referință stabilite la punctul 8 în secțiunea A din anexa VI. Alte metode de măsurare pot fi folosite respectând condițiile prevăzute în secțiunea B din anexa VI.

- (2) Fiecare stat membru informează Comisia în legătură cu metodele pe care le folosește pentru a preleva și măsura COV enumerate în anexa X.

CAPITOLUL III

GESTIONAREA CALITĂȚII AERULUI ÎNCONJURĂTOR

Articolul 12

Cerințe în cazul în care nivelurile sunt inferioare valorilor-limită

În zonele și aglomerările în care nivelurile de dioxid de sulf, dioxid de azot, PM_{10} , $PM_{2,5}$, plumb, benzen și monoxid de carbon din aerul înconjurător sunt inferioare valorilor-limită respective precizate în anexele XI și XIV, statele membre mențin nivelurile acelor poluanți sub valorile-limită și fac eforturi să păstreze cea mai înaltă calitate a aerului înconjurător compatibilă cu dezvoltarea durabilă.

Articolul 13

Valorile-limită și pragurile de alertă pentru protecția sănătății umane

- (1) Statele membre se asigură că, în ansamblul zonelor și aglomerărilor lor, nivelurile de dioxid de sulf, PM_{10} , plumb și

monoxid de carbon din aerul înconjurător se situează sub valorile-limită prevăzute în anexa XI.

În ceea ce privește dioxidul de azot și benzenul, valorile-limită specificate în anexa XI nu pot fi depășite începând cu datele specificate în respectiva anexă.

Gradul de respectare a acestor cerințe este evaluat în conformitate cu anexa III.

Marjele de toleranță prevăzute în anexa XI se aplică în conformitate cu articolul 22 alineatul (3) și articolul 23 alineatul (1).

- (2) Pragurile de alertă pentru concentrațiile de dioxid de sulf și dioxid de azot în aerul înconjurător sunt cele prevăzute în secțiunea A din anexa XII.

Articolul 14

Niveluri critice

- (1) Statele membre asigură conformitatea cu nivelurile critice specificate în anexa XIII, evaluate în conformitate cu secțiunea A din anexa III.

- (2) În cazul în care măsurătorile în puncte fixe sunt singura sursă de informare pentru evaluarea calității aerului, numărul de puncte de prelevare nu trebuie să fie mai mic decât numărul minim specificat în secțiunea C din anexa V. În cazul în care informațiile sunt suplimentate de măsurători indicative sau modelare, atunci numărul minim de puncte de prelevare poate fi redus cu până la 50 %, cu condiția ca evaluările concentrațiilor poluantului respectiv să poată fi făcute în conformitate cu obiectivele de calitate a datelor specificate în secțiunea A din anexa I.

Articolul 15

Obiectivul național de reducere a expunerii la $PM_{2,5}$ pentru protecția sănătății umane

- (1) Statele membre iau toate măsurile necesare care nu presupun costuri disproporționate pentru a reduce expunerea la $PM_{2,5}$ în vederea atingerii obiectivului național de reducere a expunerii stabilit în secțiunea B din anexa XIV, până în anul precizat în cuprinsul acesteia.

- (2) Statele membre se asigură că indicatorul mediu de expunere pentru anul 2015, stabilit în conformitate cu secțiunea A din anexa XIV, nu depășește obligația referitoare la concentrația de expunere stabilită la secțiunea C din respectiva anexă.

- (3) Indicatorul mediu de expunere pentru $PM_{2,5}$ se estimează în conformitate cu secțiunea A din anexa XIV.

- (4) Fiecare stat membru se asigură, în conformitate cu anexa III, că distribuția și numerotarea punctelor de prelevare pe care se bazează calculul indicatorului mediu de expunere pentru $PM_{2,5}$ reflectă în mod adecvat expunerea generală a populației. Numărul de puncte de prelevare nu este mai mic decât cel stabilit prin aplicarea secțiunii B din anexa V.

*Articolul 16***Valoarea-țintă și valoarea-limită ale PM_{2,5} pentru protecția sănătății umane**

(1) Statele membre iau toate măsurile necesare care nu presupun costuri disproporționate pentru a se asigura că nu este depășită valoarea-țintă pentru concentrațiile de PM_{2,5} din aerul înconjurător, așa cum este stabilită în secțiunea D din anexa XIV, începând cu data specificată de aceasta.

(2) Statele membre se asigură că nivelul concentrațiilor de PM_{2,5} din aerul înconjurător nu depășește valoarea-limită stabilită în secțiunea E din anexa XIV pe ansamblul zonelor și aglomerărilor din cadrul acestora, începând de la data specificată de aceasta. Gradul de respectare a acestei cerințe este evaluat în conformitate cu anexa III.

(3) Marja de toleranță prevăzută în secțiunea E din anexa XIV se aplică în conformitate cu articolul 23 alineatul (1).

*Articolul 17***Cerințele în zonele și aglomerările unde concentrațiile de ozon depășesc valorile-țintă și obiectivele pe termen lung**

(1) Statele membre iau măsurile necesare care nu presupun costuri disproporționate pentru a se asigura că valorile-țintă și obiectivele pe termen lung sunt atinse.

(2) Pentru zonele și aglomerările în care o valoare-țintă este depășită, statele membre se asigură că sunt puse în aplicare, pentru a atinge valorile-țintă, programul pregătit în conformitate cu articolul 6 din Directiva 2001/81/CE și, dacă este cazul, un plan privind calitatea aerului, cu excepția cazurilor când acest lucru nu este realizabil prin mijloace care nu implică costuri disproporționate, de la data menționată în secțiunea B din anexa VII la prezenta directivă.

(3) Pentru zonele și aglomerările în care nivelurile de ozon în aerul înconjurător depășesc obiectivele pe termen lung, dar se situează sub valorile-țintă sau sunt egale cu acestea, statele membre pregătesc și pun în aplicare măsuri care nu presupun costuri disproporționate cu scopul de a atinge obiectivele pe termen lung. Aceste măsuri sunt cel puțin conforme cu planurile privind calitatea aerului și cu programul menționat la alineatul (2).

*Articolul 18***Cerințele în zonele și aglomerările unde concentrațiile de ozon îndeplinesc obiectivele pe termen lung**

În zonele și aglomerările în care nivelurile de ozon îndeplinesc obiectivele pe termen lung, statele membre, în măsura în care factori cum ar fi natura transfrontalieră a poluării cu ozon și condițiile meteorologice o permit, mențin aceste niveluri sub cele ale obiectivelor pe termen lung și conservă, prin măsuri adecvate, cea mai înaltă calitate a aerului înconjurător compatibilă cu principiile dezvoltării durabile și un înalt nivel de protecție a mediului și a sănătății umane.

*Articolul 19***Măsuri necesare în cazul în care sunt depășite pragurile de informare sau de alertă**

În cazul în care pragul de informare precizat în anexa XII sau oricare din pragurile de alertă stabilite în cadrul acesteia sunt depășite, statele membre iau măsurile necesare pentru a informa publicul prin intermediul mass-media sau al internetului.

Statele membre transmit Comisiei, în mod provizoriu, informații privind nivelurile înregistrate și durata perioadelor pe parcursul cărora au fost depășite pragurile de alertă sau de informare.

*Articolul 20***Contribuții din surse naturale**

(1) Statele membre trimit Comisiei, pentru un anumit an, liste cu zonele și aglomerările unde depășirile valorilor-limită pentru un anumit poluant sunt datorate contribuțiilor din surse naturale. Statele membre furnizează informații cu privire la concentrații și surse, precum și cu privire la probele care demonstrează că depășirile pot fi atribuite surselor naturale.

(2) În cazul în care Comisia a fost informată cu privire la o depășire care poate fi atribuită surselor naturale în conformitate cu alineatul (1), această depășire nu este considerată ca o depășire în înțelesul prezentei directive.

(3) Comisia publică, până la 11 iunie 2010, ghidurile pentru demonstrarea și scăderea depășirilor ce pot fi atribuite surselor naturale.

*Articolul 21***Depășiri care pot fi atribuite tratării carosabilului cu nisip sau sare în timp de iarnă**

(1) Statele membre pot desemna zone sau aglomerări în interiorul cărora valorile-limită pentru PM₁₀ sunt depășite în aerul înconjurător ca efect al resuspensiei particulelor în urma tratării carosabilului cu nisip sau sare în timpul iernii.

(2) Statele membre trimit Comisiei lista oricăror astfel de zone sau aglomerări, împreună cu informații privind concentrațiile și sursele de PM₁₀ din aceste zone sau aglomerări.

(3) Atunci când transmit informații Comisiei în conformitate cu articolul 27, statele membre furnizează probele necesare pentru a demonstra că orice astfel de depășiri se datorează resuspensiei particulelor și că au fost luate măsuri rezonabile pentru a diminua concentrațiile.

(4) Fără a aduce atingere articolului 20, în cazul zonelor și aglomerărilor menționate la alineatul (1) din prezentul articol, statele membre trebuie să întocmească planul privind calitatea aerului prevăzut la articolul 23 numai în cazul în care depășirile pot fi atribuite altor surse de PM₁₀ în afara tratării carosabilului cu nisip sau sare în timp de iarnă.

(5) Comisia publică până la 11 iunie 2010 ghidurile privind determinarea contribuțiilor datorate resuspensiei particulelor în urma tratării carosabilului cu nisip sau sare în timp de iarnă.

Articolul 22

Prorogarea termenelor de atingere a valorilor-limită și derogarea de la obligația de a aplica anumite valori-limită

(1) Atunci când, într-o anumită zonă sau aglomerare, conformitatea cu valorile-limită pentru dioxid de azot sau benzen nu poate fi atinsă până la termenele precizate în anexa XI, un stat membru poate proroga aceste termene pentru acea zonă sau aglomerare cu cel mult cinci ani, sub condiția întocmirii unui plan privind calitatea aerului, în conformitate cu articolul 23, pentru zona sau aglomerarea pentru care se aplică prorogarea; acest plan privind calitatea aerului este completat cu informațiile enumerate în secțiunea B din anexa XV cu privire la poluanții respectivi și demonstrează cum se va obține conformitatea cu valorile-limită înaintea expirării noului termen.

(2) Atunci când, într-o anumită zonă sau aglomerare, conformitatea cu valorile-limită pentru PM_{10} , astfel cum sunt precizate în anexa XI, nu poate fi atinsă datorită unor caracteristici de dispersie specifice arealului, condițiilor climatice nefavorabile sau contribuțiilor transfrontaliere, un stat membru este exonerat de obligația de a aplica aceste valori-limită până la 11 iunie 2011, sub rezerva îndeplinirii condițiilor stabilite la alineatul (1) și cu condiția ca statul membru să demonstreze că au fost luate toate măsurile necesare la nivel național, regional și local pentru respectarea termenelor.

(3) Atunci când un stat membru aplică alineatul (1) sau (2), se asigură că valoarea-limită pentru fiecare poluant nu este depășită cu mai mult decât marja maximă de toleranță precizată în anexa XI pentru fiecare dintre poluanții respectivi.

(4) Statele membre notifică Comisia atunci când, în opinia lor, alineatele (1) sau (2) sunt aplicabile și comunică acesteia planul privind calitatea aerului menționat la alineatul (1), inclusiv toate informațiile relevante necesare Comisiei, pentru ca aceasta să evalueze dacă toate condițiile relevante sunt sau nu îndeplinite. În cadrul evaluării, Comisia ține seama de efectele estimate, prezente și viitoare, asupra calității aerului înconjurător din statele membre ale măsurilor ce au fost luate de statele membre, precum și de efectele estimate asupra calității aerului înconjurător ale actualelor măsuri comunitare și ale măsurilor ce urmează a fi propuse de către Comisie.

Atunci când Comisia nu ridică obiecții în termen de nouă luni de la primirea notificării, se consideră că sunt îndeplinite condițiile relevante pentru aplicarea alineatului (1) sau (2).

În cazul în care se ridică obiecții, Comisia poate cere statelor membre să modifice sau să furnizeze noi planuri privind calitatea aerului.

CAPITOLUL IV

PLANURI

Articolul 23

Planuri privind calitatea aerului

(1) Atunci când, în anumite zone sau aglomerări, nivelul poluanților în aerul înconjurător depășește orice valoare-limită sau valoare-țintă, plus marja de toleranță pentru fiecare dintre acestea, statele membre se asigură că sunt întocmite planuri pentru aceste zone sau aglomerări pentru respectarea valorii-limită sau valorii-țintă respective, precizate în anexele XI și XIV.

În eventualitatea unor depășiri a acelor valori-limită al căror termen de atingere a expirat deja, planurile privind calitatea aerului stabilesc măsurile potrivite, astfel încât perioada de depășire să fie cât mai scurtă cu putință. Planurile privind calitatea aerului pot include, în plus, măsuri specifice vizând protecția grupurilor sensibile ale populației, inclusiv copiii.

Aceste planuri privind calitatea aerului includ cel puțin informațiile enumerate în secțiunea A din anexa XV și pot include măsuri în conformitate cu articolul 24. Aceste planuri sunt comunicate de îndată Comisiei, dar în cel mult doi ani de la încheierea primului an în care a fost observată depășirea.

În cazul în care trebuie pregătite și puse în aplicare planuri referitoare la mai mulți poluanți, statele membre pregătesc și pun în aplicare, unde este cazul, planuri integrate privind calitatea aerului, privitoare la toți poluanții respectivi.

(2) Statele membre asigură, pe cât este posibil, concordanța cu alte planuri cerute în temeiul Directivei 2001/80/CE, al Directivei 2001/81/CE sau al Directivei 2002/49/CE pentru a atinge obiectivele de mediu relevante.

Articolul 24

Planuri de acțiune pe termen scurt

(1) Atunci când, într-o anumită zonă sau aglomerare, există riscul ca nivelurile poluanților să depășească unul sau mai multe dintre pragurile de alertă precizate în anexa XII, statele membre întocmesc planuri de acțiune care conțin măsurile ce trebuie luate pe termen scurt pentru a reduce riscul sau durata unei asemenea depășiri. În cazul în care riscul se referă la una sau mai multe dintre valorile-limită sau valorile-țintă precizate în anexele VII, XI și XIV, statele membre pot întocmi asemenea planuri de acțiune pe termen scurt, acolo unde este cazul.

Cu toate acestea, în cazul în care există riscul ca pragul de alertă pentru ozon precizat în secțiunea B din anexa XII să fie depășit, statele membre întocmesc asemenea planuri de acțiune pe termen scurt numai atunci când consideră că există un potențial important de a reduce riscul, durata sau gravitatea depășirii, avându-se în vedere condițiile geografice, meteorologice și economice naționale proprii. La întocmirea unui asemenea plan de acțiune pe termen scurt, statele membre țin seama de Decizia 2004/279/CE.

(2) Planurile de acțiune pe termen scurt menționate la alineatul (1) pot furniza, în fiecare caz în parte, măsuri eficiente de control și, unde este necesar, de suspendare a activităților care contribuie la riscul ca respectivele valori-limită sau țintă, sau pragul de alertă, să fie depășite. Aceste planuri de acțiune pot să includă măsuri în ceea ce privește circulația autovehiculelor, lucrările de construcție, navele aflate la dană, precum și utilizarea instalațiilor sau a produselor industriale și încălzirea locuințelor. Acțiuni specifice vizând protecția grupurilor sensibile ale populației, inclusiv copiii, pot fi, de asemenea, luate în considerare în cadrul acestor planuri.

(3) Atunci când statele membre au întocmit un plan de acțiune pe termen scurt, acestea pun la dispoziția publicului și a organizațiilor interesate, cum ar fi organizațiile de protecție a mediului, cele de protecție a consumatorului, organizațiile care reprezintă interesele unor grupuri sensibile ale populației, celorlalte organisme relevante în domeniul sănătății publice și federațiilor industriale pertinente, atât rezultatele cercetărilor privind fezabilitatea și conținutul planurilor efective de acțiune pe termen scurt, cât și informațiile privind punerea în aplicare a acestora.

(4) Pentru prima dată înainte de 11 iunie 2010 și ulterior la intervale regulate, Comisia publică exemple de cele mai bune practici pentru elaborarea planurilor de acțiune pe termen scurt, inclusiv exemple de cele mai bune practici vizând protecția unor grupuri sensibile ale populației, inclusiv copiii.

Articolul 25

Poluarea transfrontalieră a aerului

(1) Atunci când orice prag de alertă, valoare-limită sau valoare-țintă la care se adaugă orice marjă relevantă de toleranță sau obiectiv pe termen lung sunt depășite, datorită unui transport important de poluanți atmosferici sau de precursori ai acestora, statele membre respective cooperează și, unde este cazul, stabilesc acțiuni comune, cum ar fi pregătirea unor planuri comune sau coordonate privind calitatea aerului, în conformitate cu articolul 23, pentru a îndepărta aceste depășiri prin aplicarea unor măsuri potrivite și proporționale.

(2) Comisia este invitată să ia parte la orice proces de cooperare de natura celui menționat la alineatul (1) și să îl susțină. Unde este cazul, Comisia, ținând cont de rapoartele întocmite în conformitate cu articolul 9 din Directiva 2001/81/CE, analizează dacă este necesară adoptarea unor măsuri suplimentare la nivel comunitar pentru a reduce emisiile de precursori responsabile pentru poluarea transfrontalieră.

(3) După caz, în conformitate cu articolul 24, statele membre pregătesc și pun în aplicare planuri de acțiune pe termen scurt, care privesc zonele învecinate din celelalte state membre. Statele membre se asigură că zonele învecinate din alte state membre care au adoptat planuri de acțiune pe termen scurt primesc toate informațiile necesare.

(4) În cazul în care pragul de informare sau pragul de alertă sunt depășite în zone sau aglomerări apropiate de frontierele naționale, se furnizează informații cât mai curând cu putință

autorităților competente din statele membre învecinate respective. Aceste informații sunt de asemenea puse la dispoziția publicului.

(5) La elaborarea planurilor, prevăzute la alineatele (1) și (3), și la informarea publicului, prevăzută la alineatul (4), statele membre se vor strădui să coopereze cu țările terțe și în special cu țările candidate.

CAPITOLUL V

INFORMARE ȘI RAPORTARE

Articolul 26

Informarea publicului

(1) Statele membre se asigură că atât publicul, cât și organizațiile interesate, cum ar fi organizațiile de protecție a mediului, cele de protecție a consumatorului, organizațiile care reprezintă interesele unor grupuri sensibile ale populației, celelalte organisme relevante în domeniul sănătății și federațiile industriale pertinente sunt informate în mod adecvat și în timp util privind următoarele aspecte:

- calitatea aerului înconjurător în conformitate cu anexa XVI;
- orice decizii de prorogare în conformitate cu articolul 22 alineatul (1);
- orice excepții în conformitate cu articolul 22 alineatul (2);
- planurile privind calitatea aerului, prevăzute la articolul 22 alineatul (1) și la articolul 23, precum și programele menționate la articolul 17 alineatul (2).

Informațiile sunt puse la dispoziție gratuit, prin intermediul oricăror mijloace media ușor accesibile, inclusiv internetul sau alte metode de telecomunicații și țin cont de prevederile Directivei 2007/2/CE.

(2) Statele membre pun la dispoziția publicului rapoarte anuale privind toți poluanții care intră sub incidența prezentei directive.

Aceste rapoarte prezintă pe scurt nivelurile ce depășesc valorile-limită, valorile-țintă, obiectivele pe termen lung, pragurile de informare și cele de alertă pentru perioadele relevante de calculare a mediei. Aceste informații sunt combinate cu o evaluare schematică a efectelor depășirilor respective. Aceste rapoarte mai pot include, unde este cazul, informații suplimentare și evaluări privind protecția pădurilor, precum și informații privind alți poluanți pentru care prezenta directivă conține prevederi de monitorizare, cum ar fi, între altele, anumite substanțe precursorale ale ozonului nereglementate, enumerate în secțiunea B din anexa X.

(3) Statele membre informează publicul cu privire la autoritatea sau organismul competent desemnate în legătură cu sarcinile menționate la articolul 3.

Articolul 27

Transmiterea informațiilor și raportarea

(1) Statele membre se asigură că informațiile privind calitatea aerului înconjurător sunt puse la dispoziția Comisiei în termenele necesare, stabilite prin măsurile de punere în aplicare de la articolul 28 alineatul (2).

(2) În orice împrejurare, în scopul de a evalua nivelul de respectare a valorilor-limită și a nivelurilor critice, precum și cel de atingere a valorilor-țintă, aceste informații sunt puse la dispoziția Comisiei în cel mult nouă luni de la încheierea fiecărui an și includ:

- (a) modificările aduse în cursul aceluiași an listei și delimitării zonelor și aglomerărilor stabilite în conformitate cu articolul 4;
- (b) lista zonelor și aglomerărilor în care nivelurile unuia sau ale mai multor poluanți depășesc valorile-limită plus marjele de toleranță, acolo unde este cazul, sau care depășesc valorile-țintă sau nivelurile critice; și pentru aceste zone și aglomerări:
 - (i) nivelurile evaluate și, dacă sunt relevante, datele și perioadele când aceste niveluri au fost observate;
 - (ii) dacă este cazul, o evaluare privind contribuțiile surselor naturale sau celor datorate resuspensiei particulelor datorate tratării carosabilului cu nisip sau sare în timp de iarnă asupra nivelurilor evaluate, comunicate Comisiei în conformitate cu articolele 20 și 21.

(3) Alineatele (1) și (2) se aplică informațiilor colectate începând cu cel de al doilea an calendaristic după intrarea în vigoare a măsurilor de punere în aplicare menționate la articolul 28 alineatul (2).

Articolul 28

Măsuri de punere în aplicare

(1) Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, și anume anexele I-VI, anexele VIII-X și anexa XV, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 29 alineatul (3).

Cu toate acestea, modificările pot să nu aibă efectul de a modifica, în mod direct sau indirect, oricare dintre următoarele aspecte:

- (a) valorile-limită, obiectivele de reducere a expunerii, nivelurile critice, valorile-țintă, pragurile de informare sau alertă sau obiectivele pe termen lung precizate în anexa VII și în anexele XI-XIV;
- (b) datele pentru conformarea cu oricare din parametrii menționați la litera (a).

(2) În conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 29 alineatul (2), Comisia stabilește informațiile suplimentare care urmează să fie puse la dispoziție de către statele membre în conformitate cu articolul 27, precum și calendarul conform căruia urmează să fie comunicate aceste informații.

De asemenea, Comisia identifică posibilitățile de îmbunătățire a modului în care se efectuează raportarea datelor și schimbul reciproc de informații și date din rețelele și stațiile individuale de măsurare a poluării aerului înconjurător din statele membre, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 29 alineatul (2).

(3) Comisia elaborează ghiduri pentru acordurile privind stabilirea stațiilor comune de măsurare menționate la articolul 6 alineatul (5).

(4) Comisia publică ghiduri privind demonstrarea echivalenței menționate în secțiunea B din anexa VI.

CAPITOLUL VI

COMITET, DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Articolul 29

Comitetul

(1) Comisia este asistată de un comitet, „Comitetul pentru calitatea aerului înconjurător”.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din aceasta.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din aceasta.

Articolul 30

Sancțiuni

Statele membre stabilesc regimul sancțiunilor aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor de drept intern adoptate în temeiul prezentei directive și adoptă toate măsurile necesare pentru a asigura că acestea sunt aplicate. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.

Articolul 31

Abrogare și dispoziții tranzitorii

(1) Directivele 96/62/CE, 1999/30/CE, 2000/69/CE și 2002/3/CE se abrogă la 11 iunie 2010, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre privind termenele pentru transpunerea și punerea în aplicare a acestor directive.

Cu toate acestea, de la 11 iunie 2008 se aplică următoarele dispoziții:

(a) în Directiva 96/62/CE, la articolul 12, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Normele de aplicare cu privire la transmiterea informațiilor care trebuie furnizate în conformitate cu articolul 11 se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la alineatul (3).”;

(b) în Directiva 1999/30/CE, articolul 7 alineatul (7), nota de subsol 1 de la punctul I din anexa VIII și punctul VI din anexa IX se elimină;

(c) în Directiva 2000/69/CE, articolul 5 alineatul (7) și punctul III din anexa VII se elimină;

(d) în Directiva 2002/3/CE, articolul 9 alineatul (5) și punctul II din anexa VIII se elimină.

(2) Sub rezerva alineatului (1) primul paragraf, următoarele articole rămân în vigoare:

(a) articolul 5 din Directiva 96/62/CE până la 31 decembrie 2010;

(b) articolul 11 alineatul (1) din Directiva 96/62/CE și articolul 10 alineatele (1), (2) și (3) din Directiva 2002/3/CE până la sfârșitul celui de-al doilea an calendaristic care urmează intrării în vigoare a măsurilor de punere în aplicare prevăzute la articolul 28 alineatul (2) din prezenta directivă;

(c) articolul 9 alineatele (3) și (4) din Directiva 1999/30/CE până la 31 decembrie 2009.

(3) Trimiterile la directivele abrogate se interpretează ca fiind trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa XVII.

(4) Decizia 97/101/CE se abrogă de la sfârșitul celui de-al doilea an calendaristic care urmează intrării în vigoare a măsurilor de punere în aplicare prevăzute la articolul 28 alineatul (2) din prezenta directivă.

Cu toate acestea, la articolul 7 din Decizia 97/101/CE, se elimină a treia, a patra și a cincea liniuță de la 11 iunie 2008.

Articolul 32

Revizuirea

(1) În 2013, Comisia va revizui dispozițiile cu privire la $PM_{2,5}$ și, după caz, la alți poluanți, prezentând o propunere Parlamentului European și Consiliului.

În ceea ce privește $PM_{2,5}$, revizuirea se efectuează cu scopul stabilirii unei obligații juridice naționale referitoare la reducerea expunerii pentru a înlocui obiectivul național de reducere a expunerii și pentru a revizui obligația referitoare la concentrația de expunere, menționate la articolul 15, luând în considerare, printre altele, următoarele elemente:

- ultimele informații științifice ale OMS și ale altor organizații relevante;
- situația calității aerului și potențialele de reducere din statele membre;
- revizuirea Directivei 2001/81/CE;
- progresele realizate în punerea în aplicare a măsurilor de reducere pentru poluanții atmosferici.

(2) Comisia ține seama de posibilitatea de a adopta o valoare-limită a $PM_{2,5}$ mai ambițioasă, revizuieste valoarea-limită indicativă a $PM_{2,5}$ din a doua etapă și examinează posibilitatea de a confirma sau modifica această valoare.

(3) În cadrul revizuirii, Comisia pregătește de asemenea un raport privind experiența și necesitatea monitorizării PM_{10} și $PM_{2,5}$, luând în considerare progresele tehnice în ceea ce privește tehnicile automate de măsurare. Dacă este cazul, sunt propuse noi metode de referință pentru măsurarea PM_{10} și $PM_{2,5}$.

Articolul 33

Transpunerea

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 11 iunie 2010. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor dispoziții.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, acestea cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Cu toate acestea, statele membre se asigură că, până la 1 ianuarie 2009, este stabilit un număr suficient de stații de măsurare de fond urban a $PM_{2,5}$ necesare pentru calcularea indicatorului mediu de expunere, în conformitate cu secțiunea B din anexa V, pentru a respecta termenul și condițiile menționate în secțiunea A din anexa XIV.

(3) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 34

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 35

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 21 mai 2008.

Pentru Parlamentul European
Președintele
H.-G. PÖTTERING

Pentru Consiliu
Președintele
J. LENARČIČ

ANEXA I

OBIECTIVE DE CALITATE A DATELOR

A. Obiective de calitate a datelor pentru evaluarea calității aerului înconjurător

	Dioxid de sulf, dioxid de azot și oxizi de azot și monoxid de carbon	Benzen	Pulberi în suspensie (PM ₁₀ și PM _{2,5}) și plumb	Ozon și NO și NO ₂ corespunzătoare
Măsurători în puncte fixe ⁽¹⁾				
Incertitudine	15 %	25 %	25 %	15 %
Captură minimă de date	90 %	90 %	90 %	90 % în timpul verii 75 % în timpul iernii
Timput minim acoperit:				
— fond urban și trafic	—	35 % ⁽²⁾	—	—
— platforme industriale	—	90 %	—	—
Măsurători indicative				
Incertitudine	25 %	30 %	50 %	30 %
Captură minimă de date	90 %	90 %	90 %	90 %
Timput minim acoperit	14 % ⁽⁴⁾	14 % ⁽³⁾	14 % ⁽⁴⁾	> 10 % în timpul verii
Incertitudinea modelării				
Orar	50 %	—	—	50 %
Medii de opt ore	50 %	—	—	50 %
Medii zilnice	50 %	—	nedefinită încă	—
Medii anuale	30 %	50 %	50 %	—
Estimarea obiectivă				
Incertitudine	75 %	100 %	100 %	75 %

⁽¹⁾ Statele membre pot efectua măsurători aleatorii în locul măsurătorilor continue pentru benzen, plumb și pulberi în suspensie, în cazul în care pot demonstra Comisiei că incertitudinea, inclusiv incertitudinea legată de prelevarea aleatorie de probe, respectă obiectivul de calitate de 25 % și că timpul minim acoperit este încă superior timpului minim stabilit pentru măsurători indicative. Prelevarea aleatorie de probe trebuie să fie distribuită uniform pe toată perioada anului pentru a evita obținerea unor rezultate incorecte. Incertitudinea legată de prelevarea aleatorie de probe poate fi determinată prin procedura prevăzută în standardul ISO 11222 (2002) „Calitatea aerului – Determinarea incertitudinii mediei temporale a măsurătorilor calității aerului”. În cazul în care se folosesc măsurări aleatorii pentru evaluarea cerințelor privind valoarea-limită a PM₁₀, trebuie evaluată percentila 90,4 (care trebuie să fie mai mică sau egală cu 50 μg/m³) în locul numărului de depășiri, care este puternic influențat de acoperirea de date.

⁽²⁾ Distribuit pe toată perioada anului pentru a fi reprezentativ pentru diferite condiții de climat și trafic.

⁽³⁾ Măsurarea unei zile pe săptămână, în mod aleatoriu, distribuite uniform pe toată perioada anului, sau opt săptămâni, distribuite uniform pe toată durata anului.

⁽⁴⁾ O măsurare aleatorie pe săptămână, distribuite uniform pe toată perioada anului, sau opt săptămâni, distribuite uniform pe toată durata anului.

Incertitudinea metodelor de evaluare (exprimată cu un nivel de încredere de 95 %) va fi stabilită în conformitate cu principiile ghidului CEN privind exprimarea incertitudinii la măsurare (ENV 13005-1999), metodologia ISO 5725:1994 și ghidul furnizat în raportul CEN „Calitatea aerului – Determinarea incertitudinii în cazul metodelor de referință pentru măsurarea aerului înconjurător” (CR 14377:2002E). Procentajele privind incertitudinea din tabelul de mai sus sunt date pentru măsurătorile individuale, mediate pentru perioada considerată de valoarea-limită (sau valoare-țintă, în cazul ozonului), pentru un nivel de încredere de 95 %. Incertitudinea în cazul măsurătorilor în puncte fixe se interpretează ca fiind aplicabilă în regiunea cu valoarea-limită adecvată (sau valoarea-țintă, în cazul ozonului).

Incertitudinea în cazul modelării se definește ca deviația maximă a nivelurilor de concentrație măsurate și calculate pentru 90 % din punctele individuale de monitorizare, pe perioada considerată de valoare-limită (sau valoare-țintă, în cazul ozonului), fără a lua în considerare ordinea evenimentelor. Incertitudinea în cazul modelării se interpretează ca fiind aplicabilă în regiunea cu valoarea-limită corespunzătoare (sau valoarea-țintă, în cazul ozonului). Măsurătorile în puncte fixe care trebuie selectate pentru compararea cu rezultatele modelării sunt reprezentative pentru scara modelului.

Incertitudinea în cazul estimării obiective se definește ca deviația maximă a nivelurilor de concentrație măsurate și calculate, pe perioada considerată de valoare-limită (sau valoare-țintă, în cazul ozonului), fără a lua în considerare ordinea evenimentelor.

Cerințele privind captura minimă de date și timpul minim acoperit nu includ pierderile de date datorate calibrării periodice sau întreținerii normale a instrumentelor.

B. Rezultatele evaluării calității aerului

Pentru zonele sau aglomerările în cadrul cărora se folosesc alte mijloace de evaluare decât măsurătorile sau ca singure mijloace de evaluare a calității aerului, pentru a suplimenta informațiile obținute în urma măsurătorii, se furnizează de asemenea următoarele informații:

- o descriere a activităților de evaluare efectuate;
- metodele specifice folosite și descrierile acestora;
- sursele de date și informații;
- o descriere a rezultatelor, inclusiv incertitudinile și, în special, suprafața regiunii, sau, după caz, lungimea de drum din cadrul zonei sau aglomerării în care concentrațiile depășesc orice valoare-limită, valoare-țintă sau obiectiv pe termen lung la care se adaugă, dacă este cazul, marja de toleranță, și suprafața regiunii în care concentrațiile depășesc pragul superior sau inferior de evaluare;
- populația potențial expusă la niveluri care depășesc orice valoare-limită stabilită în vederea protejării sănătății umane.

C. Asigurarea calității pentru evaluarea calității aerului înconjurător: validarea datelor

1. Pentru a asigura acuratețea măsurătorilor și conformarea cu obiectivele de calitate a datelor prevăzute în secțiunea A, autoritățile și organismele competente corespunzătoare, desemnate în conformitate cu articolul 3, se asigură că:
 - toate măsurările efectuate în legătură cu evaluarea aerului înconjurător, în conformitate cu articolele 6 și 9, pot fi urmărite în conformitate cu cerințele menționate în standardul ISO/IEC 17025:2005 punctul 5.6.2.2;
 - instituțiile care asigură funcționarea rețelelor și a stațiilor individuale dispun de un sistem consolidat de asigurare și control al calității care prevede o întreținere periodică pentru asigurarea acurateții dispozitivelor de măsurare;
 - este stabilită o procedură de asigurare/control al calității pentru procesul de colectare și raportare a datelor și că instituțiile desemnate pentru această sarcină participă activ la programele conexe de asigurare a calității la scară comunitară;
 - laboratoarele naționale, desemnate de către autoritatea sau organismul competent corespunzător conform articolului 3, care participă la exercițiile de comparație la scară comunitară privind poluanții reglementați de prezenta directivă sunt acreditate în conformitate cu standardul EN/ISO 17025 până în 2010 pentru metodele de referință menționate în anexa VI. Aceste laboratoare sunt implicate în coordonarea pe teritoriul statelor membre a programelor de asigurare a calității la scară comunitară care urmează să fie organizate de către Comisie; de asemenea, ele coordonează la nivel național aplicarea adecvată a metodelor de referință și demonstrarea echivalenței metodelor care nu sunt de referință.
2. Toate datele raportate în temeiul articolului 27 sunt considerate valabile, cu excepția celor semnalate ca fiind provizorii.

ANEXA II

Determinarea cerințelor pentru evaluarea concentrațiilor de dioxid de sulf, dioxid de azot și oxizi de azot, pulberi în suspensie (PM₁₀ și PM_{2,5}), plumb, benzen și monoxid de carbon în aerul înconjurător într-o anumită zonă sau aglomerare

A. Praguri superioare și inferioare de evaluare

Se aplică următoarele praguri superioare și inferioare de evaluare:

1. Dioxid de sulf

	Protecția sănătății	Protecția vegetației
Pragul superior de evaluare	60 % din valoarea-limită pentru 24 de ore (75 μg/m ³ , a nu se depăși de mai mult de 3 ori într-un an calendaristic)	60 % din nivelul critic pentru perioada de iarnă (12 μg/m ³)
Pragul inferior de evaluare	40 % din valoarea-limită pentru 24 de ore (50 μg/m ³ , a nu se depăși de mai mult de 3 ori într-un an calendaristic)	40 % din nivelul critic pentru perioada de iarnă (8 μg/m ³)

2. Dioxid de azot și oxizi de azot

	Valoarea-limită orară pentru protecția sănătății umane (NO ₂)	Valoarea-limită anuală pentru protecția sănătății umane (NO ₂)	Nivelul critic anual pentru protecția vegetației și a ecosistemelor naturale (NO _x)
Pragul superior de evaluare	70 % din valoarea-limită (140 μg/m ³ , a nu se depăși mai mult de 18 ori într-un an calendaristic)	80 % din valoarea-limită (32 μg/m ³)	80 % din nivelul critic (24 μg/m ³)
Pragul inferior de evaluare	50 % din valoarea-limită (100 μg/m ³ , a nu se depăși mai mult de 18 ori într-un an calendaristic)	65 % din nivelul critic (26 μg/m ³)	65 % din nivelul critic (19,5 μg/m ³)

3. Pulberi în suspensie (PM₁₀/PM_{2,5})

	Media pe 24 de ore PM ₁₀	Media anuală PM ₁₀	Media anuală PM _{2,5} ⁽¹⁾
Pragul superior de evaluare	70 % din valoarea-limită (35 μg/m ³ , a nu se depăși mai mult de 35 ori într-un an calendaristic)	70 % din valoarea-limită (28 μg/m ³)	70 % din valoarea-limită (17 μg/m ³)
Pragul inferior de evaluare	50 % din valoarea-limită (25 μg/m ³ , a nu se depăși mai mult de 35 ori într-un an calendaristic)	50 % din valoarea-limită (20 μg/m ³)	50 % din valoarea-limită (12 μg/m ³)

⁽¹⁾ Pragul superior de evaluare și pragul inferior de evaluare pentru PM_{2,5} nu se aplică măsurătorilor efectuate pentru evaluarea conformității cu obiectivul de reducere a expunerii la PM_{2,5} pentru protecția sănătății umane.

4. Plumb

	Medie anuală
Pragul superior de evaluare	70 % din valoarea-limită (0,35 μg/m ³)
Pragul inferior de evaluare	50 % din valoarea-limită (0,25 μg/m ³)

5. *Benzen*

	Medie anuală
Pragul superior de evaluare	70 % din valoarea-limită (3,5 µg/m ³)
Pragul inferior de evaluare	40 % din valoarea-limită (2 µg/m ³)

6. *Monoxid de carbon*

	Media pe 8 ore
Pragul superior de evaluare	70 % din valoarea-limită (7 µg/m ³)
Pragul inferior de evaluare	50 % din valoarea-limită (5 µg/m ³)

B. Determinarea depăşirilor pragurilor superioare şi inferioare de evaluare

Depăşirile pragurilor superioare şi inferioare de evaluare se determină în baza concentraţiilor din cei cinci ani anteriori, dacă sunt disponibile suficiente date. Se consideră că un prag de evaluare a fost depăşit dacă a fost depăşit în cel puţin trei din cei cinci ani anteriori.

Atunci când datele disponibile acoperă mai puţin de cinci ani, statele membre pot să combine campanii de măsurare de scurtă durată de-a lungul anului în locuri susceptibile de a fi reprezentative pentru cele mai înalte niveluri de poluare cu rezultatele extrase din inventare de emisii şi din modelare pentru a determina depăşirile pragurilor superioare şi inferioare de evaluare.

ANEXA III

Evaluarea calității aerului înconjurător și amplasarea punctelor de prelevare pentru măsurarea concentrațiilor de dioxid de sulf, dioxid de azot, oxizi de azot, pulberi în suspensie (PM₁₀ și PM^{2.5}), plumb, benzen și monoxid de carbon din aerul înconjurător**A. Generalități**

Calitatea aerului înconjurător se evaluează în toate zonele și aglomerările în conformitate cu următoarele criterii:

1. Calitatea aerului înconjurător se evaluează în toate amplasamentele, cu excepția celor enumerate la punctul 2, în conformitate cu criteriile stabilite în secțiunile B și C pentru amplasarea punctelor de prelevare pentru măsurătorile în puncte fixe. Principiile prevăzute în secțiunile B și C se aplică de asemenea, în măsura în care sunt relevante, identificării amplasamentelor specifice în care este determinată concentrația poluanților relevanți, atunci când calitatea aerului înconjurător este evaluată prin măsurători indicative sau prin modelare.
2. Respectarea valorilor-limită stabilite în scopul protecției sănătății umane nu se evaluează în următoarele amplasamente:
 - (a) toate amplasamentele din zone în care publicul nu are acces și unde nu există locuințe permanente;
 - (b) în conformitate cu articolul 2 alineatul (1), la sediile fabricilor sau ale instalațiilor industriale în cazul cărora se aplică toate prevederile relevante referitoare la sănătate și siguranța la locul de muncă;
 - (c) pe șosele și drumuri, precum și pe spațiile care separă sensurile de mers ale acestora, cu excepția cazurilor în care pietonii au în mod normal acces la spațiile respective.

B. Amplasarea la macroscară a punctelor de prelevare**1. Protejarea sănătății umane**

- (a) Punctele de prelevare care au ca scop protejarea sănătății umane se amplasează în așa fel încât să furnizeze date despre următoarele:
 - arealele din zone și aglomerări unde se formează cele mai mari concentrații la care populația este susceptibilă a fi expusă în mod direct sau indirect pentru o perioadă semnificativă pentru calculul mediei valorii (valorilor)-limită;
 - nivelurile din alte areale din zonele și aglomerările reprezentative pentru nivelul de expunere a populației în general.
- (b) În general, punctele de prelevare se amplasează în așa fel încât să se evite măsurarea unor microclimate foarte mici din imediata lor apropiere, ceea ce înseamnă că un punct de prelevare trebuie să fie amplasat în așa fel încât aerul prelevat să fie reprezentativ pentru calitatea aerului pentru un segment de stradă cu o lungime egală sau mai mare de 100 m în cazul punctelor de prelevare din zonele de trafic rutier și egală sau mai mare de 250 × 250 m în cazul punctelor de prelevare din zonele industriale, dacă este posibil.
- (c) Stațiile de fond urban sunt amplasate astfel încât nivelul lor de poluare să fie influențat de contribuțiile integrate provenind din toate sursele din direcția opusă vântului. Nivelul de poluare nu ar trebui să fie dominat de o sursă unică, cu excepția cazului în care o astfel de situație este tipică pentru o zonă urbană mai mare. De regulă, punctele de prelevare sunt reprezentative pentru mai mulți kilometri pătrați.
- (d) Atunci când obiectivul este acela de a evalua nivelurile de fond rural, punctul de prelevare nu trebuie să fie influențat de aglomerările sau de zonele industriale din vecinătatea sa, adică de zonele aflate la o distanță mai mică de cinci kilometri.
- (e) Atunci când se evaluează concentrațiile provenind din surse industriale, cel puțin unul dintre punctele de prelevare este instalat în direcția vântului în raport cu sursa, în cea mai apropiată zonă rezidențială. Atunci când concentrația de fond nu este cunoscută, un punct de prelevare suplimentar este amplasat în direcția predominantă a vântului.
- (f) În măsura posibilului, punctele de prelevare trebuie să fie reprezentative de asemenea pentru locații similare care nu se află în imediata lor vecinătate.
- (g) Se ține cont de necesitatea de a amplasa puncte de prelevare pe insule, atunci când este necesar pentru protejarea sănătății umane.

2. Protejarea vegetației și a ecosistemelor naturale

Punctele de prelevare care au ca scop protejarea vegetației și a ecosistemelor naturale se amplasează la o depărtare mai mare de 20 km de aglomerări sau la o distanță mai mare de 5 km de alte areale construite, instalații industriale, autostrăzi sau șosele principale cu un trafic care depășește 50 000 de vehicule pe zi, ceea ce înseamnă că punctul de prelevare trebuie să fie amplasat în așa fel încât aerul prelevat să fie reprezentativ pentru calitatea aerului dintr-o zonă înconjurătoare de cel puțin 1 000 km². Un stat membru poate să dispună ca un punct de prelevare să fie amplasat la o distanță mai mică sau să fie reprezentativ pentru calitatea aerului dintr-o arie mai puțin extinsă, din motive care țin de condițiile geografice sau de oportunitățile de a proteja unele areale cu un grad de vulnerabilitate mai ridicat.

Se ține cont de necesitatea de a evalua calitatea aerului pe insule.

C. Amplasarea la microscară a punctelor de prelevare

Următoarele orientări trebuie să fie respectate în măsura posibilului:

- orificiul de prelevare trebuie să fie degajat (liber pe un arc de cerc de cel puțin 270°), iar debitul aerului din vecinătatea prelevatorului (în mod normal, situat la câțiva metri distanță de clădiri, balcoane, copaci sau de alte obstacole și la cel puțin 0,5 m de cea mai apropiată clădire în cazul punctelor de prelevare reprezentative pentru calitatea aerului în aliniamentul construcției) nu trebuie să fie obstrucționat;
- în general, orificiul de prelevare trebuie să fie plasat la o înălțime între 1,5 m (zona de respirație) și 4 m deasupra solului. În anumite circumstanțe, amplasarea la înălțimi mai mari (până la 8 m) poate fi necesară. Amplasarea la o înălțime mai mare poate fi recomandabilă dacă stația este reprezentativă pentru o arie vastă;
- orificiul de prelevare nu se plasează în imediata apropiere a surselor pentru a evita admisia directă de emisii care nu sunt în amestec cu aerul înconjurător;
- orificiul de evacuare al prelevatorului trebuie să fie plasat în așa fel încât să se evite recircularea aerului evacuat către orificiul de admisie;
- pentru toți poluanții, sondele de prelevare a aerului din zonele cu trafic rutier se amplasează la cel puțin 25 m de extremitatea intersecțiilor majore și la cel mult 10 m de bordura trotuarului.

Următorii factori pot fi luați în considerare de asemenea:

- sursele de interferență;
- securitatea;
- accesul;
- disponibilitatea energiei electrice și a comunicațiilor telefonice;
- vizibilitatea amplasamentului în raport cu împrejurimile sale;
- siguranța publicului și a operatorilor;
- oportunitatea amplasării mai multor puncte de prelevare pentru mai mulți poluanți în același loc;
- cerințele urbanistice.

D. Documentarea și revizuirea alegerii amplasamentelor

Procedurile de alegere a amplasamentelor trebuie să fie susținute de o documentație exhaustivă în etapa clasificării prin mijloace cum ar fi fotografiile împrejurimilor orientate pe punctele cardinale și o hartă detaliată. Amplasamentele se revizuiesc la intervale regulate în baza unei noi documentații pentru a se verifica dacă criteriile de selecție rămân valabile.

ANEXA IV

MĂSURĂTORILE ÎN AMPLASAMENTE DE FOND RURAL, INDIFERENT DE CONCENTRAȚIE

A. Obiectivele

Obiectivele principale ale acestor măsurători sunt garantarea unei informări adecvate cu privire la nivelul de poluare al fondului. Această informare este esențială pentru estimarea concentrațiilor ridicate din arealele mai poluate (cum ar fi fondul urban, zonele industriale, zonele cu trafic rutier), pentru evaluarea impactului posibil al transportului poluanților pe distanță lungă, pentru sprijinirea analizei repartizării surselor și pentru înțelegerea unor poluanți specifici, cum ar fi pulberile în suspensie. În plus, aceste informații sunt esențiale pentru creșterea utilizării modelării și în zonele urbane.

B. Substanțele

Măsurarea PM_{2,5} trebuie să cuprindă cel puțin concentrația masică totală și concentrațiile compușilor adecvați pentru caracterizarea compoziției sale chimice. Trebuie să se includă cel puțin lista speciilor chimice de mai jos.

SO ₄ ²⁻	Na ⁺	NH ₄ ⁺	Ca ²⁺	carbon elementar (CE)
NO ₃ ⁻	K ⁺	Cl ⁻	Mg ²⁺	carbon organic (CO)

C. Amplasarea

Măsurătorile ar trebui să se facă în special în arealele de fond rural în conformitate cu părțile A, B și C din anexa III.

ANEXA V

Criterii de determinare a numerelor minime de puncte de prelevare pentru măsurările în punct fix a concentrațiilor de dioxid de sulf, dioxid de azot, oxizi de azot, pulberi în suspensie (PM₁₀ și PM_{2,5}), plumb, benzen și monoxid de carbon în aerul înconjurător

- A. Numărul minim de puncte de prelevare necesare pentru măsurătorile în puncte fixe efectuate în scopul evaluării respectării valorilor-limită pentru protejarea sănătății umane și a pragurilor de alertă în zonele și aglomerările în care măsurarea în puncte fixe este singura sursă de informații.

1. Surse difuze

Populația aglomerării sau a zonei (mii)	În cazul în care concentrațiile maxime depășesc pragul superior de evaluare ⁽¹⁾		În cazul în care concentrațiile maxime se situează între pragurile superioare și inferioare de evaluare	
	Poluanți cu excepția PM	PM ⁽²⁾ (suma dintre PM ₁₀ și PM _{2,5})	Poluanți cu excepția PM	PM ⁽²⁾ (suma dintre PM ₁₀ și PM _{2,5})
0-249	1	2	1	1
250-499	2	3	1	2
500-749	2	3	1	2
750-999	3	4	1	2
1 000-1 499	4	6	2	3
1 500-1 999	5	7	2	3
2 000-2 749	6	8	3	4
2 750-3 749	7	10	3	4
3 750-4 749	8	11	3	6
4 750-5 999	9	13	4	6
≥ 6 000	10	15	4	7

⁽¹⁾ Pentru dioxidul de azot, pulberi în suspensie, benzen și monoxidul de carbon: numărul trebuie să includă cel puțin o stație de monitorizare de fond urban și o stație de tip trafic pentru aerul din zonele cu trafic rutier, cu condiția să nu crească astfel numărul punctelor de prelevare. Pentru acești poluanți, într-un stat membru, numărul total de stații de fond urbane prevăzut în secțiunea A punctul 1 nu trebuie să fie de peste două ori mai mare sau mai mic decât numărul total de stații de tip trafic prevăzut la aceeași literă. Punctele de prelevare care au înregistrat depășiri ale valorii-limită pentru PM₁₀ în ultimii trei ani sunt menținute, dacă nu devine necesară o realocare a punctelor datorată unor circumstanțe excepționale, în special amenajarea teritorială.

⁽²⁾ În cazul în care concentrațiile de PM_{2,5} și PM₁₀ sunt măsurate în conformitate cu articolul 8 la aceeași stație de monitorizare, se consideră că este vorba de două stații de prelevare diferite. Numărul total de puncte de prelevare pentru concentrațiile de PM_{2,5} prevăzut la secțiunea A punctul 1 nu trebuie să fie de peste două ori mai mare sau mai mic decât numărul total de puncte de prelevare pentru concentrațiile de PM₁₀ prevăzut la aceeași literă, iar numărul de puncte de prelevare pentru concentrațiile de PM_{2,5} din fondul urban al aglomerărilor și al zonelor urbane trebuie să îndeplinească cerințele prevăzute în secțiunea B din anexa V.

2. Surse punctuale

Pentru evaluarea poluării în apropierea surselor punctuale, numărul de puncte de prelevare pentru măsurătorile în puncte fixe se calculează ținându-se seama de densitățile de emisii, de schemele probabile de repartitie a poluării în aerul înconjurător și de expunerea potențială a populației.

- B. Numărul minim de puncte de prelevare necesare pentru măsurătorile în puncte fixe efectuate în scopul evaluării atingerii obiectivului de reducere a expunerii la PM_{2,5} pentru protejarea sănătății umane

În acest scop, se va folosi un punct de prelevare la fiecare milion de locuitori în aglomerările și zonele urbane suplimentare cu o populație mai mare de 100 000 de locuitori. Aceste puncte de prelevare pot să coincidă cu punctele de prelevare menționate în secțiunea A.

- C. Numărul minim de puncte de prelevare necesar pentru măsurătorile în puncte fixe efectuate în scopul evaluării respectării nivelurilor critice pentru protejarea zonelor cu vegetație altele decât aglomerările

În cazul în care concentrațiile maxime depășesc pragurile superioare de evaluare	În cazul în care concentrațiile maxime se situează între pragurile superioare și inferioare de evaluare
1 stație la 20 000 km ²	1 stație la 40 000 km ²

În zonele insulare, numărul de puncte de prelevare pentru măsurătorile în puncte fixe se calculează ținându-se seama de schemele probabile de distribuție a poluării în aerul înconjurător și de expunerea potențială a populației.

ANEXA VI

Metode de referință pentru evaluarea concentrațiilor de dioxid de sulf, dioxid de azot, oxizi de azot, pulberi în suspensie (PM₁₀ și PM_{2,5}), plumb, benzen, monoxid de carbon și ozon**A. Metode de referință pentru măsurători**1. *Metoda de referință pentru măsurarea dioxidului de sulf*

Metoda de referință pentru măsurarea dioxidului de sulf este cea descrisă în EN 14212:2005 „Calitatea aerului înconjurător – Metodă standard de măsurare a concentrației de dioxid de sulf prin fluorescență în ultraviolet”.

2. *Metoda de referință pentru măsurarea dioxidului de azot și a oxizilor de azot*

Metoda de referință pentru măsurarea dioxidului de azot și a oxizilor de azot este cea descrisă în EN 14211:2005 „Calitatea aerului înconjurător – Metodă standard de măsurare a concentrației de dioxid de azot și oxizi de azot prin chemiluminescență”.

3. *Metoda de referință pentru prelevarea și măsurarea plumbului*

Metoda de referință pentru prelevarea plumbului este cea descrisă în secțiunea A punctul 4 din prezenta anexă. Metoda de referință pentru măsurarea plumbului este cea descrisă în EN 14902:2005 „Metoda standard de măsurare a Pb/Cd/As/Ni în fracțiune PM₁₀ din pulberile în suspensie”.

4. *Metoda de referință pentru prelevarea și măsurarea concentrației de PM₁₀*

Metoda de referință pentru prelevarea și măsurarea concentrației de PM₁₀ este cea descrisă în EN 12341:1999 „Calitatea aerului – Determinarea concentrației de PM₁₀ din pulberea în suspensie – Metoda de referință și procedura de testare pe teren pentru demonstrarea echivalenței metodelor de măsurare cu cea de referință”.

5. *Metoda de referință pentru prelevarea și măsurarea PM_{2,5}*

Metoda de referință pentru prelevarea și măsurarea PM_{2,5} este cea descrisă în EN 14907:2005 „Metoda standard de măsurare gravimetrică pentru determinarea fracțiunii masice de PM_{2,5} din pulberile în suspensie”.

6. *Metoda de referință pentru prelevarea și măsurarea benzenului*

Metoda de referință pentru măsurarea benzenului este cea descrisă în EN 14662:2005, părțile 1, 2 și 3 „Calitatea aerului înconjurător – Metodă standard de măsurare a concentrațiilor de benzen”.

7. *Metoda de referință pentru măsurarea monoxidului de carbon*

Metoda de referință pentru măsurarea monoxidului de carbon este cea descrisă în EN 14626:2005 „Calitatea aerului înconjurător – Metodă standard de măsurare a concentrației de monoxid de carbon prin spectroscopie în infraroșu nedispersiv”.

8. *Metoda de referință pentru măsurarea concentrației de ozon*

Metoda de referință pentru măsurarea ozonului este cea descrisă în EN 14625:2005 „Calitatea aerului înconjurător – Metodă standard de măsurare a concentrației de ozon prin fotometrie în ultraviolet”.

B. Demonstrarea echivalenței

1. Un stat membru poate folosi orice altă metodă dacă poate să demonstreze că rezultatele acesteia sunt echivalente cu cele ale oricărei metode prevăzute în secțiunea A sau, în cazul pulberii în suspensie, orice altă metodă, dacă poate demonstra că aceasta se aseamănă în mare măsură cu metoda de referință. În astfel de cazuri, rezultatele obținute prin acea metodă trebuie să fie corectate astfel încât să fie echivalente cu rezultatele care ar fi fost obținute prin metoda de referință.

2. Comisia poate să ceară statelor membre să pregătească și să prezinte un raport privind demonstrarea echivalenței în conformitate cu punctul 1.
3. Atunci când evaluează acceptabilitatea raportului menționat la punctul 2, Comisia va face referire la ghidurile sale privind demonstrarea echivalenței (urmează să se publice). Atunci când statele membre au folosit factori interimari pentru aproximarea echivalenței, aceștia sunt confirmați și/sau modificați în conformitate cu ghidurile Comisiei.
4. Statele membre ar trebui să se asigure că, atunci când este cazul, corecția se aplică de asemenea retroactiv datelor de măsurare obținute în trecut, în scopul obținerii unei comparabilități mai mari a datelor.

C. **Standardizarea**

Pentru poluanții gazoși, volumul trebuie să fie standardizat la o temperatură de 293 K și o presiune atmosferică de 101,3 kPa. Pentru pulberile în suspensie și substanțele care urmează să fie analizate din pulberile în suspensie (de exemplu plumbul), volumul de prelevare se raportează la condițiile de mediu, în particular la temperatura și la presiunea atmosferică înregistrate la data măsurărilor.

D. **Introducerea de noi echipamente**

Toate echipamentele noi care au fost achiziționate în scopul punerii în aplicare a prezentei directive trebuie să fie în conformitate cu metoda de referință sau o metodă echivalentă până la 11 iunie 2010.

Toate echipamentele folosite pentru măsurătorile în puncte fixe trebuie să fie în conformitate cu metoda de referință sau o metodă echivalentă până la 11 iunie 2013.

E. **Recunoașterea reciprocă a datelor**

În procesul de omologare de tip efectuat cu scopul de a demonstra că echipamentele satisfac exigențele metodelor de referință enumerate în secțiunea A, autoritățile și organismele competente desemnate în conformitate cu articolul 3 acceptă rapoarte-test emise în alte state membre de laboratoare acreditate în conformitate cu EN ISO 17025 pentru efectuarea acestor testări.

ANEXA VII

VALORILE-ȚINTĂ ȘI OBIECTIVELE PE TERMEN LUNG ÎN CEEA CE PRIVEȘTE OZONUL

A. Definiții și criterii

1. Definiții

AOT40 [exprimat în $(\mu\text{g}/\text{m}^3) \cdot \text{ore}$] înseamnă suma diferențelor dintre concentrațiile orare mai mari decât $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (= 40 părți pe miliard) și $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$ în timpul unei perioade date, folosind doar valorile pe 1 h măsurate zilnic între 8:00 și 20:00 ora Europei Centrale (CET).

2. Criterii

Se utilizează următoarele criterii pentru verificarea validității în momentul agregării datelor și calculării parametrilor statistici:

Parametru	Proporția necesară de date valide
Valorile colectate într-o oră	75 % (adică 45 de minute)
Valorile colectate în 8 ore	75 % din valori (adică 6 ore)
Media zilnică maximă pe 8 ore calculată pe baza mediilor orare mobile pe 8 ore	75 % din mediile orare mobile pe 8 ore (adică 18 medii orare pe 8 ore pe zi)
AOT40	90 % din valorile pe 1 oră măsurate în timpul perioadei definite pentru calcularea valorii AOT40 ⁽¹⁾
Media anuală	75 % din valorile pe o oră măsurate în timpul verii (aprilie-septembrie) și 75 % din valorile măsurate în timpul ierni (ianuarie-martie, octombrie-decembrie), măsurate separat
Număr de depășiri și valori maxime lunare	90 % din valorile mediei zilnice maxime colectate în 8 ore (27 de valori zilnice disponibile pe lună) 90 % din valorile pe 1 oră măsurate între 8:00 și 20:00 CET
Număr de depășiri și valori maxime anuale	cinci din șase luni în timpul verii (aprilie-septembrie)

⁽¹⁾ În cazurile în care nu sunt disponibile toate datele măsurate posibile, valorile AOT40 sunt calculate cu ajutorul următorului factor:

$$\text{AOT40}_{\text{estimare}} = \text{AOT40}_{\text{măsurate}} \times \frac{\text{numărul total posibil de ore} (*)}{\text{număr de valori orare măsurate}}$$

^(*) Este vorba de numărul de ore incluse în perioada prevăzută pentru definirea AOT40 (adică între 08:00 și 20:00 CET, de la 1 mai până la 31 iulie în fiecare an, pentru protecția vegetației, și de la 1 aprilie până la 30 septembrie în fiecare an, pentru protecția pădurilor.

B. Valorile-țintă

Obiectiv	Perioada de calculare a mediei	Valoarea-țintă	Data la care trebuie respectată valoarea-țintă ⁽¹⁾
Protejarea sănătății umane	Valoarea maximă zilnică a mediei pe 8 ore ⁽²⁾	$120 \mu\text{g}/\text{m}^3$, valoare care nu trebuie depășită în mai mult de 25 de zile pe an calendaristic, medie calculată pe 3 ani ⁽³⁾	1 ianuarie 2010
Protejarea vegetației	mai-iulie	AOT40 (calculată pe baza valorilor orare) $18\,000 \mu\text{g}/\text{m}^3 \cdot \text{oră}$, medie calculată pe cinci ani ⁽³⁾	1 ianuarie 2010

⁽¹⁾ Respectarea valorilor-țintă se evaluează începând cu această dată. Aceasta înseamnă că 2010 va fi primul an ale cărui date vor fi utilizate pentru a calcula respectarea valorilor în cauză pe următorii 3 sau 5 ani, după caz.

⁽²⁾ Valoarea maximă zilnică a mediei pe 8 ore este selecționată după examinarea mediilor mobile pe 8 ore, calculate pe baza datelor orare și actualizate în fiecare oră. Fiecare medie pe 8 ore calculată astfel este atribuită zilei care se termină; altfel spus, prima perioadă de calculare pentru o anumită zi va fi perioada cuprinsă între ora 17:00 din ziua anterioară și ora 01:00 în ziua respectivă; ultima perioadă de calculare pentru o anumită zi va fi perioada cuprinsă între orele 16:00 și 24:00 în ziua respectivă

⁽³⁾ Dacă mediile pe trei sau cinci ani nu pot fi determinate pe baza unei serii complete și consecutive de date anuale, datele anuale minime necesare pentru verificarea respectării valorilor-țintă vor fi după cum urmează:

- pentru valoarea-țintă privind protecția sănătății umane: date valabile timp de un an;
- pentru valoarea-țintă privind protecția vegetației: date valabile timp de trei ani.

C. Obiectivele pe termen lung

Obiectiv	Perioada de calculare a mediei	Obiectiv pe termen lung	Data la care obiectivul trebuie să fie atins
Protejarea sănătății umane	Valoarea maximă zilnică a mediei pe 8 ore pe parcursul unui an calendaristic	120 $\mu\text{g}/\text{m}^3$	neprecizată
Protejarea vegetației	mai-iulie	AOT40 (calculată pe baza valorilor dintr-o oră) 6 000 $\mu\text{g}/\text{m}^3 \cdot \text{h}$	neprecizată

ANEXA VIII

Criteriile de clasificare și amplasare a punctelor de prelevare pentru evaluarea concentrațiilor de ozon

Măsurătorilor în puncte fixe li se aplică următoarele:

A. Amplasarea la macroscară

Tipul stației	Obiectivele măsurătorii	Reprezentativitate ⁽¹⁾	Criteriile amplasării la macroscară
Urbană	Protecția sănătății umane: evaluarea expunerii populației urbane la ozon, adică acolo unde densitatea populației și concentrațiile de ozon sunt relativ ridicate și reprezentative pentru expunerea populației în general	Câțiva km ²	Departe de influența emisiilor locale precum traficul, stațiile de benzină etc. spații aerisite în care pot fi măsurate niveluri bine omogenizate; spații precum zonele rezidențiale și comerciale ale orașelor, parcurilor (departe de arbori), marile bulevarde sau piețe cu trafic foarte redus sau inexistent, spații deschise utilizate în general în amenajările educative, sportive sau recreative.
Suburbană	Protecția sănătății umane și a vegetației: evaluarea expunerii populației și a vegetației situate la periferia aglomerărilor urbane, acolo unde se observă cele mai ridicate niveluri de ozon, la care pot fi expuse în mod direct sau indirect populația și vegetația	Câteva zeci de km ²	La o anumită distanță de zonele de emisii maxime, în direcția vântului, urmând direcția sau direcțiile predominante ale vânturilor și în condiții favorabile formării ozonului; în zonele în care populația, culturile sensibile și ecosistemele naturale situate la periferia extremă a unei aglomerări sunt expuse la niveluri de ozon ridicate; în cazul în care este necesar, de asemenea, câteva stații suburbane în direcția opusă vântului față de zona de emisii maxime, cu scopul de a determina nivelurile regionale de fond ale ozonului.
Rurale	Protecția sănătății umane și a vegetației: evaluarea expunerii populației, a culturilor și a ecosistemelor naturale la concentrațiile de ozon la scară subregională	Niveluri sub-regionale (câteva sute de km ²)	Stațiile pot fi situate în localități mici și/sau în zone cu sisteme eco-naturale, păduri sau culturi; reprezentativ pentru ozon, departe de influența emisiilor locale imediate de tipul instalațiilor industriale și a drumurilor; în situri cu spații deschise, dar nu pe vârfurile munților mai înalți.
Fond rural	Protecția vegetației și a sănătății umane: evaluarea expunerii culturilor și a ecosistemelor naturale la concentrațiile de ozon la scară regională, precum și a expunerii populației	Niveluri regionale/ naționale/ continentale (de la 1 000 la 10 000 km ²)	Stații situate în areale cu o densitate scăzută a populației, de exemplu ecosistemele naturale, pădurile, la o distanță de cel puțin 20 km de zonele urbane și industriale și îndepărtate de emisiile locale; evitarea zonelor afectate de intensificarea formării pe plan local a condițiilor de inversiune în apropierea solului, precum și a vârfurilor munților mai înalți; nu sunt recomandate zonele de coastă cu cicluri pronunțate de vânturi diurne cu caracter local.

⁽¹⁾ În măsura posibilului, punctele de prelevare ar trebui să fie reprezentative pentru siturile similare care nu se găsesc în imediata lor vecinătate.

În ceea ce privește stațiile rurale și de fond rural, amplasarea este coordonată, dacă este cazul, cu monitorizarea cerințelor care decurg din Regulamentul (CE) nr. 1737/2006 al Comisiei din 7 noiembrie 2006 de stabilire a unor norme detaliate pentru punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 2152/2003 al Parlamentului European și al Consiliului privind monitorizarea pădurilor și interacțiunilor de mediu în Comunitate ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ JO L 334, 30.11.2006, p. 1.

B. Amplasarea la microscară

În măsura posibilului, se aplică procedura privind amplasarea la microscară prevăzută la secțiunea C din anexa III, asigurându-se de asemenea că sonda de admisie este poziționată foarte departe de surse precum coșurile furnalelor și coșurile de incinerare și la mai mult de 10 m de cel mai apropiat drum, distanța crescând în funcție de densitatea circulației.

C. Documentarea și revizuirea selecției siturilor

Se aplică procedurile prevăzute la secțiunea D din anexa III, efectuându-se o verificare și o interpretare corecte a datelor de monitorizare în contextul proceselor meteorologice și fotochimice care afectează concentrațiile de ozon măsurate în siturile în cauză.

ANEXA IX

Criteriile de determinare a numărului minim de puncte de prelevare pentru măsurarea în puncte fixe a concentrațiilor de ozon

A. Numărul minim de puncte de prelevare pentru măsurătorile continue în puncte fixe în vederea evaluării respectării valorilor-țintă, a obiectivelor pe termen lung și a pragurilor de informare și alertă atunci când astfel de măsurători sunt singura sursă de informare

Populație (× 1 000)	Aglomerări (urbane și suburbane) ⁽¹⁾	Alte zone (suburbane și rurale) ⁽¹⁾	Fond rural
< 250		1	O densitate medie de 1 stație/50 000 km ² pentru totalitatea zonelor pe țară ⁽²⁾
< 500	1	2	
< 1 000	2	2	
< 1 500	3	3	
< 2 000	3	4	
< 2 750	4	5	
< 3 750	5	6	
> 3 750	1 stație suplimentară la 2 milioane de locuitori	1 stație suplimentară la 2 milioane de locuitori	

⁽¹⁾ Cel puțin 1 stație în zonele suburbane, unde populația poate fi cel mai expusă. În aglomerări, cel puțin 50 % dintre stații sunt situate în zonele suburbane.

⁽²⁾ Se recomandă amplasarea unei stații la 25 000 km² pentru zonele cu topografie complexă.

B. Numărul minim de puncte de prelevare pentru măsurătorile în puncte fixe în zonele și aglomerările care îndeplinesc obiectivele pe termen lung

Numărul punctelor de prelevare pentru ozon, combinat cu alte mijloace de evaluare suplimentară, precum modelarea calității aerului și măsurările în același loc ale dioxidului de azot, trebuie să fie suficient pentru a examina evoluția poluării cu ozon și pentru a verifica respectarea obiectivelor pe termen lung. Numărul stațiilor situate în aglomerări și în alte zone poate fi redus la o treime din numărul precizat în secțiunea A. În cazul în care informațiile provenite de la stațiile de măsurare în puncte fixe constituie singura sursă de informare, trebuie păstrată cel puțin o stație de monitorizare. Dacă, în zonele în care este efectuată o evaluare suplimentară, rezultatul este inexistența vreunei stații într-o anumită zonă, coordonarea cu numărul de stații situate în zonele învecinate trebuie să garanteze o evaluare adecvată a concentrațiilor de ozon față de obiectivele pe termen lung. Numărul de stații de fond rural este de 1 stație la 100 000 km².

ANEXA X

MĂSURĂTORILE SUBSTANȚELOR PRECURSOARE ALE OZONULUI

A. Obiectivele

Aceste măsurători au ca obiective principale analizarea oricărei evoluții a substanțelor precursorare ale ozonului, verificarea eficacității strategiilor de reducere a emisiilor, verificarea coerenței inventarelor de emisii și contribuirea la stabilirea de legături între sursele de emisie și concentrațiile de poluanți observate.

Un alt obiectiv este contribuirea la o mai bună înțelegere a proceselor de formare a ozonului și de dispersie a substanțelor precursorare ale acestuia, precum și aplicarea modelelor fotochimice.

B. Substanțele

Măsurătorile substanțelor precursorare ale ozonului includ cel puțin oxizii de azot (NO și NO₂) și compușii organici volatili (COV) adecvați. O listă a compușilor organici volatili pentru care sunt recomandate măsurări este prezentată mai jos:

	1-Butenă	Izopren	Etil benzen
Etan	Trans-2-Butenă	n-Hexan	m + p-Xilen
Etilenă	cis-2-Butenă	i-Hexan	o-Xilen
Acetilenă	1,3-Butadienă	n-Heptan	1,2,4-Trimetilbenzen
Propan	n-Pentan	n-Octan	1,2,3-Trimetilbenzen
Propenă	i-Pentan	i-Octan	1,3,5-Trimetilbenzen
n-Butan	1-Pentenă	Benzen	Formaldehidă
i-Butan	2-Pentenă	Toluen	Hidrocarburi totale altele decât metanul

C. Amplasarea

Măsurătorile sunt efectuate în special în arealele urbane și suburbane, în orice sit de monitorizare creat în conformitate cu cerințele prezentei directive și considerat adecvat pentru obiectivele monitorizării menționate în secțiunea A.

ANEXA XI

VALORILE-LIMITĂ PENTRU PROTECȚIA SĂNĂȚĂȚII UMANE

A. Criteriile

Fără a aduce atingere anexei I, se utilizează următoarele criterii pentru verificarea validității în momentul agregării datelor și calculării parametrilor statistici:

Parametru	Proporția necesară de date valide
Valori orare	75 % (adică 45 de minute)
Valori pe 8 ore	75 % din valori (adică 6 ore)
Valoarea maximă zilnică a mediei pe 8 ore	75 % din mediile orare mobile pe 8 ore (adică 18 medii orare pe 8 ore pe zi)
Valorile zilnice	75 % din mediile orare (adică cel puțin 18 valori orare)
Media anuală	90 % ⁽¹⁾ din valorile pe 1 oră sau (dacă nu sunt disponibile) din valorile colectate timp de 24 de ore de-a lungul anului

⁽¹⁾ Cerințele privind calcularea mediei anuale nu includ pierderile de date datorate calibrării periodice sau întreținerii normale a instrumentelor.

B. Valorile-limită

Perioada de calculare a mediei	Valoarea-limită	Marja de toleranță	Data la care trebuie respectată valoarea-limită
Dioxid de sulf			
1 oră	350 $\mu\text{g}/\text{m}^3$, a nu se depăși mai mult de 24 ori într-un an calendaristic	150 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (43 %)	— ⁽¹⁾
1 zi	125 $\mu\text{g}/\text{m}^3$, a nu se depăși mai mult de 3 ori într-un an calendaristic	Niciuna	— ⁽¹⁾
Dioxid de azot			
1 oră	200 $\mu\text{g}/\text{m}^3$, a nu se depăși mai mult de 18 ori într-un an calendaristic	50 % la 19 iulie 1999, diminuând la 1 ianuarie 2001 și apoi odată la 12 luni cu procente anuale egale pentru a atinge 0 % la 1 ianuarie 2010	1 ianuarie 2010
An calendaristic	40 $\mu\text{g}/\text{m}^3$	50 % la 19 iulie 1999, diminuând la 1 ianuarie 2001 și apoi odată la 12 luni cu procente anuale egale pentru a atinge 0 % la 1 ianuarie 2010	1 ianuarie 2010
Benzen			
An calendaristic	5 $\mu\text{g}/\text{m}^3$	5 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (100 %) la 13 decembrie 2000, diminuând la 1 ianuarie 2006 și apoi odată la 12 luni cu 1 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ pentru a atinge 0 % la 1 ianuarie 2010	1 ianuarie 2010
Monoxid de carbon			
Valoarea maximă zilnică a mediei pe 8 ore ⁽²⁾	10 mg/m^3	60 %	— ⁽¹⁾

Perioada de calculare a mediei	Valoarea-limită	Marja de toleranță	Data la care trebuie respectată valoarea-limită
Plumb			
An calendaristic	0,5 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ ⁽³⁾	100 %	— ⁽³⁾
PM₁₀			
1 zi	50 $\mu\text{g}/\text{m}^3$, a nu se depăși mai mult de 35 de ori într-un an calendaristic	50 %	— ⁽¹⁾
An calendaristic	40 $\mu\text{g}/\text{m}^3$	20 %	— ⁽¹⁾

⁽¹⁾ În vigoare de la 1 ianuarie 2005.

⁽²⁾ Valoarea maximă zilnică a concentrației medii pe 8 ore este selecționată după examinarea mediilor mobile pe 8 ore, calculate pe baza datelor orare și actualizate în fiecare oră. Fiecare medie pe 8 ore calculată astfel este atribuită zilei în care se termină; altfel spus, prima perioadă de calculare într-o anumită zi va fi perioada cuprinsă între ora 17:00 în ziua anterioară și ora 01:00 în ziua respectivă; ultima perioadă de calculare pentru o anumită zi va fi perioada cuprinsă între 16:00 și 24:00 în ziua respectivă.

⁽³⁾ În vigoare de la 1 ianuarie 2005. Valoarea-limită care trebuie respectată până la 1 ianuarie 2010 în vecinătatea imediată a surselor industriale specifice situate în siturile contaminate de decenii de activități industriale. În astfel de cazuri, valoarea-limită până la 1 ianuarie 2010 va fi de 1,0 $\mu\text{g}/\text{m}^3$. Arealul în care se aplică valori-limită mai ridicate nu trebuie să se întindă la mai mult de 1 000 m de aceste surse specifice.

ANEXA XII

PRAGURILE DE INFORMARE ȘI ALERTĂ

A. Pragurile de alertă pentru alți poluanți în afara ozonului

Trebuie măsurate timp de trei ore consecutive, în locuri reprezentative pentru calitatea aerului pe cel puțin 100 km² sau într-o zonă sau aglomerare întreagă, oricare dintre acestea este mai mică.

Poluant	Prag de alertă
Dioxid de sulf	500 µg/m ³
Dioxid de azot	400 µg/m ³

B. Pragul de informare și alertă pentru ozon

Obiectiv	Perioada de calculare a mediei	Prag
Informare	1 oră	180 µg/m ³
Alertă	1 oră ⁽¹⁾	240 µg/m ³

⁽¹⁾ Pentru punerea în aplicarea a articolului 24, depășirea pragului de alertă trebuie măsurată sau prognozată pentru 3 ore consecutive.

ANEXA XIII

NIVELURILE CRITICE PENTRU PROTECȚIA VEGETAȚIEI

Perioada de calculare a mediei	Nivel critic	Marja de toleranță
Dioxid de sulf		
An calendaristic și iarnă (1 octombrie-31 martie)	20 $\mu\text{g}/\text{m}^3$	Niciuna
Oxizi de azot		
An calendaristic	30 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ NO _x	Niciuna

ANEXA XIV

OBIECTIVUL NAȚIONAL DE REDUCERE A EXPUNERII, VALOAREA-ȚINTĂ ȘI VALOAREA-LIMITĂ PENTRU PM_{2,5}**A. Indicatorul mediu de expunere**

Indicatorul mediu de expunere (IME) exprimat în $\mu\text{g}/\text{m}^3$ se determină pe baza măsurărilor efectuate în stațiile de fond urban din zone și aglomerări, pe întreg teritoriul unui stat membru. Acesta trebuie evaluat ca și concentrație medie anuală pe trei ani calendaristici consecutivi, în medie în toate punctele de prelevare înființate în temeiul secțiunii B din anexa V. IME pentru anul de referință 2010 este concentrația medie a anilor 2008, 2009 și 2010.

Cu toate acestea, atunci când nu sunt disponibile date pentru anul 2008, statele membre pot folosi concentrația medie a anilor 2009 și 2010 sau concentrația medie a anilor 2009, 2010 și 2011. Statele membre care recurg la aceste opțiuni comunică decizia lor Comisiei până la 11 septembrie 2008.

IME pentru anul 2020 este concentrația medie pe 3 ani consecutivi, în medie în toate aceste puncte de prelevare pentru anii 2018, 2019 și 2020. IME este utilizat pentru a examina dacă se respectă obiectivul național de reducere a expunerii.

IME pentru anul 2015 este concentrația medie pe 3 ani consecutivi, în medie în toate aceste puncte de prelevare pentru anii 2013, 2014 și 2015. IME este utilizat pentru a examina dacă se respectă obligația referitoare la concentrația de expunere.

B. Obiectivul național de reducere a expunerii

Obiectivul de reducere a expunerii față de IME în 2010		Anul până la care trebuie respectat obiectivul de reducere a expunerii
Concentrația inițială în $\mu\text{g}/\text{m}^3$	Obiectivul de reducere în procente	2020
< 8,5 = 8,5	0 %	
= 8,5 – < 13	10 %	
= 13 – < 18	15 %	
= 18 – < 22	20 %	
≥ 22	Toate măsurile necesare pentru atingerea obiectivului de 18 $\mu\text{g}/\text{m}^3$	

Atunci când IME exprimat în $\mu\text{g}/\text{m}^3$ pentru anul de referință este egal sau mai mic de 8,5 $\mu\text{g}/\text{m}^3$, reducerea expunerii este zero. Obiectivul de reducere este de asemenea zero în cazurile în care IME atinge nivelul de 8,5 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ în orice moment în perioada 2010-2020 și este menținut la acest nivel sau la un nivel inferior.

C. Obligația referitoare la concentrația de expunere

Obligația referitoare la concentrația de expunere	Anul până la care trebuie respectată valoarea obligatorie
20 $\mu\text{g}/\text{m}^3$	2015

D. Valoarea-țintă

Perioada de calculare a mediei	Valoare-țintă	Data la care trebuie respectată valoarea-țintă
An calendaristic	25 $\mu\text{g}/\text{m}^3$	1 ianuarie 2010

E. Valoarea-limită

Perioada de calculare a mediei	Valoare-limită	Marja de toleranță	Data la care trebuie respectată valoarea-limită
ETAPA 1			
An calendaristic	25 $\mu\text{g}/\text{m}^3$	20 % la 11 iunie 2008, redusă la 1 ianuarie anul următor, apoi la fiecare 12 luni, prin procente anuale egale pentru a atinge 0 % la 1 ianuarie 2015	1 ianuarie 2015
ETAPA 2 ⁽¹⁾			
An calendaristic	20 $\mu\text{g}/\text{m}^3$		1 ianuarie 2020

⁽¹⁾ Etapa 2 – valoarea-limită indicativă se va revizui de către Comisie în 2013, luând în considerare noi informații cu privire la efectele asupra sănătății și mediului, fezabilitatea tehnică și experiența statelor membre în ceea ce privește valoarea-țintă.

ANEXA XV

Informațiile care urmează a fi incluse în planurile locale, regionale sau naționale de îmbunătățire a calității aerului înconjurător**A. Informațiile care urmează a fi furnizate conform articolului 23 (planuri privind calitatea aerului)**1. *Localizarea poluării excesive*

- (a) regiune;
- (b) oraș (hartă);
- (c) stație de măsurare (hartă, coordonate geografice).

2. *Informații generale*

- (a) tip de zonă (oraș, zonă industrială sau rurală);
- (b) estimarea zonei poluate (km²) și a populației expuse poluării;
- (c) date climatice utile;
- (d) date relevante privind topografia;
- (e) informații suficiente privind tipul de ținte care necesită protecție în zonă.

3. *Autorități responsabile*

Numele și adresele persoanelor responsabile de elaborarea și punerea în practică a planurilor de îmbunătățire.

4. *Natura și evaluarea poluării*

- (a) concentrațiile observate în anii anteriori (înaintea aplicării măsurilor de îmbunătățire);
- (b) concentrațiile măsurate de la începutul proiectului;
- (c) tehnicile utilizate pentru evaluare.

5. *Originea poluării*

- (a) lista principalelor surse de emisie responsabile de poluare (harta);
- (b) cantitatea totală a emisiilor din aceste surse (tone/an);
- (c) informații privind poluarea importată din alte regiuni.

6. *Analiza situației*

- (a) detaliile factorilor responsabili de depășire (de exemplu transporturile, inclusiv transportul transfrontalier, formarea de poluanți secundari în atmosferă);
- (b) detaliile posibilelor măsuri de îmbunătățire a calității aerului.

7. *Detalii privind măsurile sau proiectele de îmbunătățire care existau înaintea datei de 11 iunie 2008, și anume:*

- (a) măsuri locale, regionale, naționale, internaționale;
- (b) efectele observate ale acestor măsuri.

8. *Detalii privind măsurile sau proiectele adoptate în vederea reducerii poluării în urma intrării în vigoare a prezentei directive:*
- (a) enumerarea și descrierea tuturor măsurilor prevăzute de proiect;
 - (b) calendarul aplicării;
 - (c) estimarea îmbunătățirii planificate a calității aerului și a perioadei de timp preconizate conform necesarului pentru atingerea acestor obiective.
9. *Detalii privind măsurile sau proiectele planificate sau în curs de cercetare pe termen lung.*
10. *Lista publicațiilor, documentelor, activităților etc. utilizate pentru a suplimenta informațiile necesare conform prezentei anexe.*

B. Informațiile care urmează a fi furnizate conform articolului 22 alineatul (1)

1. Toate informațiile sunt sub forma stabilită la secțiunea A din prezenta anexă.
2. Informații privind stadiul aplicării următoarelor directive:
 1. Directiva 70/220/CEE a Consiliului din 20 martie 1970 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la măsurile preconizate împotriva poluării aerului cu emisiile poluante provenite de la motoarele cu aprindere prin scânteie ale autovehiculelor ⁽¹⁾;
 2. Directiva 94/63/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 1994 privind controlul emisiilor de compuși organici volatili (COV) rezultați din depozitarea carburanților și din distribuția acestora de la terminale la stațiile de distribuție a carburanților ⁽²⁾;
 3. Directiva 2008/1/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 ianuarie 2008 privind prevenirea și controlul integrat al poluării ⁽³⁾;
 4. Directiva 97/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1997 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la măsurile împotriva emisiei de poluanți gazoși și de pulberi provenind de la motoarele cu ardere internă care urmează să fie instalate pe echipamentele mobile fără destinație rutieră ⁽⁴⁾;
 5. Directiva 98/70/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 1998 privind calitatea benzinei și a motorinei ⁽⁵⁾;
 6. Directiva 1999/13/CE a Consiliului din 11 martie 1999 privind reducerea emisiilor de compuși organici volatili datorate utilizării solvenților organici în anumite activități și instalații ⁽⁶⁾;
 7. Directiva 1999/32/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind reducerea conținutului de sulf din anumiți combustibili lichizi ⁽⁷⁾;
 8. Directiva 2000/76/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 decembrie 2000 privind incinerarea deșeurilor ⁽⁸⁾;
 9. Directiva 2001/80/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2001 privind limitarea emisiilor în atmosferă a anumitor poluanți provenind de la instalații mari de ardere;
 10. Directiva 2001/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2001 privind plafoanele naționale de emisie pentru anumiți poluanți atmosferici;

⁽¹⁾ JO L 76, 6.4.1970, p. 1. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2006/96/CE (JO L 363, 20.12.2006, p. 81).

⁽²⁾ JO L 365, 31.12.1994, p. 24. Directivă modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 (JO L 284, 31.10.2003, p. 1).

⁽³⁾ JO L 24, 29.1.2008, p. 8.

⁽⁴⁾ JO L 59, 27.2.1998, p. 1. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2006/105/CE.

⁽⁵⁾ JO L 350, 28.12.1998, p. 58. Directivă modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003.

⁽⁶⁾ JO L 85, 29.3.1999, p. 1. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2004/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 143, 30.4.2004, p. 87).

⁽⁷⁾ JO L 121, 11.5.1999, p. 13. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2005/33/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 191, 22.7.2005, p. 59).

⁽⁸⁾ JO L 332, 28.12.2000, p. 91.

11. Directiva 2004/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind limitarea emisiilor de compuși organici volatili cauzate de utilizarea de solvenți organici în anumite vopsele și lacuri și în produsele de refinisare a vehiculelor ⁽¹⁾;
 12. Directiva 2005/33/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iulie 2005 de modificare a Directivei 1999/32/CE cu privire la conținutul de sulf al combustibililor marini ⁽²⁾;
 13. Directiva 2005/55/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 septembrie 2005 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la măsurile care trebuie luate împotriva emisiilor de gaze și de particule poluante provenite de la motoarele cu aprindere prin comprimare utilizate la vehicule și împotriva emisiilor de gaze poluante provenite de la motoarele cu aprindere prin scânteie alimentate cu gaz sau cu gaz petrolier lichefiat utilizate la vehicule ⁽³⁾;
 14. Directiva 2006/32/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2006 privind eficiența energetică la utilizatorii finali și serviciile energetice ⁽⁴⁾.
3. Informații privind măsurile de reducere a poluării aerului care au fost luate în considerare la nivelul corespunzător local, regional sau național pentru punerea în aplicare în legătură cu atingerea obiectivelor de calitate a aerului, inclusiv:
- (a) reducerea emisiilor provenite din surse staționare prin asigurarea dotării surselor staționare de combustie mici și mijlocii (inclusiv pentru biomasă) cu echipamente de control al emisiilor sau prin asigurarea înlocuirii lor;
 - (b) reducerea emisiilor provenite de la autovehicule prin intermediul modernizării cu ajutorul echipamentelor de control al emisiilor. Trebuie avută în vedere utilizarea de stimulente de natură economică pentru a accelera adoptarea noilor tehnologii;
 - (c) achizițiile efectuate de către autoritățile publice, în conformitate cu manualul privind achizițiile publice de autovehicule destinate traficului rutier, de combustibili și de echipament de combustie care asigură protecția mediului, în scopul reducerii emisiilor, inclusiv achiziționarea unor:
 - autovehicule noi, inclusiv autovehicule cu nivel scăzut de emisie;
 - autovehicule nepoluante care efectuează servicii de transport;
 - surse staționare de combustie cu nivel scăzut de emisie;
 - combustibili cu nivel scăzut de emisie pentru sursele staționare și mobile;
 - (d) măsurile de limitare a emisiilor provenite din transporturi prin intermediul planificării și gestionării circulației rutiere (inclusiv taxarea congestiei din trafic, tarifele pentru parcare diferențiate sau alte stimulente de natură economică; stabilirea de „zone cu nivel scăzut de emisie”);
 - (e) măsurile de încurajare a evoluției în direcția mijloacelor de transport mai puțin poluante;
 - (f) asigurarea utilizării combustibililor cu nivel scăzut de emisie în sursele staționare de scară mică, medie și mare și în sursele mobile;
 - (g) măsurile de reducere a poluării aerului prin intermediul sistemului de autorizare în temeiul Directivei 2008/1/CE, al planurilor naționale în temeiul Directivei 2001/80/CE și prin intermediul folosirii instrumentelor economice, cum ar fi taxele, impunerile sau schimbul de drepturi de emisie.
 - (h) acolo unde este cazul, măsuri vizând protecția sănătății copiilor și a altor grupuri sensibile.

⁽¹⁾ JO L 143, 30.4.2004, p. 87.

⁽²⁾ JO L 191, 22.7.2005, p. 59.

⁽³⁾ JO L 275, 20.10.2005, p. 1. Directivă modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 715/2007 (JO L 171, 29.6.2007, p. 1).

⁽⁴⁾ JO L 114, 27.4.2006, p. 64.

ANEXA XVI

INFORMAREA PUBLICULUI

1. Statele membre asigură comunicarea regulată către public a informațiilor actualizate privind concentrațiile ambientale de poluanți, în conformitate cu dispozițiile prezentei directive.
2. Concentrațiile ambientale puse la dispoziție sunt prezentate sub forma unor valori medii pentru perioade de calculare a mediei corespunzătoare prevăzute în anexa VII și în anexele XI-XIV. Informațiile prezentate cuprind cel puțin eventualele niveluri care depășesc obiectivele referitoare la calitatea aerului, inclusiv valorile-limită, valorile-țintă, pragurile de alertă, pragurile de informare sau obiectivele pe termen lung referitoare la poluantul reglementat. Se include o scurtă evaluare legată de obiectivele privind calitatea aerului și informații corespunzătoare referitoare la efectele asupra sănătății sau vegetației, acolo unde este cazul.
3. Informațiile privind concentrațiile ambientale de dioxid de sulf, dioxid de azot, pulberi în suspensie (cel puțin PM_{10}), ozon și monoxid de carbon se actualizează cel puțin odată pe zi și, în cazurile în care acest lucru este posibil, informațiile se actualizează odată pe oră. Informațiile privind concentrațiile ambientale de plumb și benzen, prezentate ca valori medii pe ultimele 12 luni, se actualizează trimestrial și, de câte ori acest lucru este posibil, lunar.
4. Statele membre asigură punerea la timp la dispoziția publicului a informațiilor privind depășirile actuale sau prognozate ale pragurilor de alertă, precum și eventualele praguri de informare. Detaliile furnizate trebuie să cuprindă cel puțin următoarele informații:
 - (a) informații privind depășirea sau depășirile observate:
 - punctul sau arealul de depășire;
 - tipul de prag depășit (de informare sau de alertă);
 - momentul începerii și durata depășirii;
 - cea mai mare concentrație orară și, în plus, cea mai mare concentrație medie pe un interval de 8 ore în cazul ozonului;
 - (b) prognoza următoarei (următoarelor) după-amiezi (zile):
 - aria geografică a depășirilor preconizate ale pragurilor de informare și/sau de alertă;
 - modificările preconizate ale poluării (ameliorare, stabilizare sau deteriorare), alături de motivele care determină acele modificări;
 - (c) informații privind tipul de populație vizat, posibilele efecte asupra sănătății și măsurile recomandate:
 - informații privind grupurile de populație expuse riscului;
 - descrierea simptomelor probabile;
 - măsurile de precauție recomandate populației vizate;
 - locul unde se găsesc informații suplimentare;
 - (d) informații privind acțiunile de prevenire în scopul reducerii poluării și/sau a expunerii la aceasta: indicarea sectoarelor principalelor surse; recomandări cu privire la acțiunile de reducere a emisiilor;
 - (e) în cazul depășirilor prognozate, statele membre trebuie să ia măsuri pentru a se asigura că detaliile respective sunt furnizate în măsura în care acest lucru este posibil.

ANEXA XVII

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Prezenta directivă	Directiva 96/62/CE	Directiva 1999/30/CE	Directiva 2000/69/CE	Directiva 2002/3/CE
Articolul 1	Articolul 1	Articolul 1	Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2 alineatele (1)-(5)	Articolul 2 alineatele (1)-(5)	—	—	—
Articolul 2 alineatele (6) și (7)	—	—	—	—
Articolul 2 alineatul (8)	Articolul 2 alineatul (8)	Articolul 2 alineatul (7)	—	—
Articolul 2 alineatul (9)	Articolul 2 alineatul (6)	—	—	Articolul 2 alineatul (9)
Articolul 2 alineatul (10)	Articolul 2 alineatul (7)	Articolul 2 alineatul (6)	—	Articolul 2 alineatul (11)
Articolul 2 alineatul (11)	—	—	—	Articolul 2 alineatul (12)
Articolul 2 alineatele (12) și (13)	—	Articolul 2 alineatele (13) și (14)	Articolul 2 literele (a) și (b)	—
Articolul 2 alineatul (14)	—	—	—	Articolul 2 alineatul (10)
Articolul 2 alineatele (15) și (16)	Articolul 2 alineatele (9) și (10)	Articolul 2 alineatele (8) și (9)	—	Articolul 2 alineatele (7) și (8)
Articolul 2 alineatele (17) și (18)	—	Articolul 2 alineatele (11) și (12)	—	—
Articolul 2 alineatele (19), (20), (21), (22) și (23)	—	—	—	—
Articolul 2 alineatul (24)	—	Articolul 2 alineatul (10)	—	—
Articolul 2 alineatele (25) și (26)	Articolul 6 alineatul (5)	—	—	—
Articolul 2 alineatul (27)	—	—	—	Articolul 2 alineatul (13)
Articolul 2 alineatul (28)	—	—	—	Articolul 2 alineatul (3)
Articolul 3, cu excepția alineatului (1) litera (f)	Articolul 3	—	—	—
Articolul 3 alineatul (1) litera (f)	—	—	—	—
Articolul 4	Articolul 2 alineatele (9) și (10), articolul 6 alineatul (1)	—	—	—
Articolul 5	—	Articolul 7 alineatul (1)	Articolul 5 alineatul (1)	—
Articolul 6 alineatele (1)-(4)	Articolul 6 alineatele (1)-(4)	—	—	—
Articolul 6 alineatul (5)	—	—	—	—
Articolul 7	—	Articolul 7 alineatele (2) și (3), modificat	Articolul 5 alineatele (2) și (3), modificat	—
Articolul 8	—	Articolul 7 alineatul (5)	Articolul 5 alineatul (5)	—
Articolul 9	—	—	—	Articolul 9 alineatul (1) primul și al doilea paragraf
Articolul 10	—	—	—	Articolul 9 alineatele (1)-(3), modificat
Articolul 11 alineatul (1)	—	—	—	Articolul 9 alineatul (4)
Articolul 11 alineatul (2)	—	—	—	—
Articolul 12	Articolul 9	—	—	—
Articolul 13 alineatul (1)	—	Articolul 3 alineatul (1), articolul 4 alineatul (1), articolul 5 alineatul (1) și articolul 6	Articolul 3 alineatul (1) și articolul 4	—

Prezenta directivă	Directiva 96/62/CE	Directiva 1999/30/CE	Directiva 2000/69/CE	Directiva 2002/3/CE
Articolul 13 alineatul (2)	—	Articolul 3 alineatul (2) și articolul 4 alineatul (2)	—	—
Articolul 13 alineatul (3)	—	Articolul 5 alineatul (5)	—	—
Articolul 14	—	Articolul 3 alineatul (1) și articolul 4 alineatul (1), modificate	—	—
Articolul 15	—	—	—	—
Articolul 16	—	—	—	—
Articolul 17 alineatul (1)	—	—	—	Articolul 3 alineatul (1) și articolul 4 alineatul (1)
Articolul 17 alineatul (2)	—	—	—	Articolul 3 alineatele (2) și (3)
Articolul 17 alineatul (3)	—	—	—	Articolul 4 alineatul (2)
Articolul 18	—	—	—	Articolul 5
Articolul 19	Articolul 10 modificat	Articolul 8 alineatul (3)	—	Articolul 6 modificat
Articolul 20	—	Articolul 3 alineatul (4) și articolul 5 alineatul (4), modificate	—	—
Articolul 21	—	—	—	—
Articolul 22	—	—	—	—
Articolul 23	Articolul 8 alineatele (1)-(4), modificat	—	—	—
Articolul 24	Articolul 7 alineatul (3), modificat	—	—	Articolul 7 modificat
Articolul 25	Articolul 8 alineatul (5), modificat	—	—	Articolul 8 modificat
Articolul 26	—	Articolul 8 modificat	Articolul 7 modificat	Articolul 6 modificat
Articolul 27	Articolul 11 modificat	Articolul 5 alineatul (2) al doilea paragraf	—	Articolul 10 modificat
Articolul 28 alineatul (1)	Articolul 12 alineatul (1), modificat	—	—	—
Articolul 28 alineatul (2)	Articolul 11 modificat	—	—	—
Articolul 28 alineatul (3)	—	—	—	—
Articolul 28 alineatul (4)	—	Anexa IX modificată	—	—
Articolul 29	Articolul 12 alineatul (2)	—	—	—
Articolul 30	—	Articolul 11	Articolul 9	Articolul 14
Articolul 31	—	—	—	—
Articolul 32	—	—	—	—
Articolul 33	Articolul 13	Articolul 12	Articolul 10	Articolul 15
Articolul 34	Articolul 14	Articolul 13	Articolul 11	Articolul 17
Articolul 35	Articolul 15	Articolul 14	Articolul 12	Articolul 18
Anexa I	—	Anexa VIII modificată	Anexa VI	Anexa VII
Anexa II	—	Anexa V modificată	Anexa III	—
Anexa III	—	Anexa VI	Anexa IV	—

Prezenta directivă	Directiva 96/62/CE	Directiva 1999/30/CE	Directiva 2000/69/CE	Directiva 2002/3/CE
Anexa IV	—	—	—	—
Anexa V	—	Anexa VII modificată	Anexa V	—
Anexa VI	—	Anexa IX modificată	Anexa VII	Anexa VIII
Anexa VII	—	—	—	Anexa I, anexa III secțiunea II
Anexa VIII	—	—	—	Anexa IV
Anexa IX	—	—	—	Anexa V
Anexa X	—	—	—	Anexa VI
Anexa XI	—	Anexa I secțiunea I, anexa II secțiunea I și anexa III (modificată); anexa IV (nemodificată)	Anexa I, anexa II	—
Anexa XII	—	Anexa I secțiunea II, anexa II secțiunea II	—	Anexa II secțiunea I
Anexa XIII	—	Anexa I secțiunea I, Anexa II secțiunea I	—	—
Anexa XIV	—	—	—	—
Anexa XV secțiunea A	Anexa IV	—	—	—
Anexa XV secțiunea B	—	—	—	—
Anexa XVI	—	Articolul 8	Articolul 7	Articolul 6 modificat

DECLARAȚIA COMISIEI

Comisia ia notă de textul adoptat de Consiliu și de Parlamentul European pentru directiva privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa. În special, Comisia remarcă importanța atribuită de Parlamentul European și de statele membre, în articolul 22 alineatul (4) și în considerentul 16 ale directivei, acțiunilor comunitare pentru reducerea la sursă a emisiilor ce poluează atmosfera.

Comisia recunoaște nevoia de a reduce emisiile de poluanți atmosferici nocivi pentru a se înregistra progrese semnificative în sensul atingerii obiectivelor stabilite în Al șaselea program de acțiune pentru mediu. Comunicarea Comisiei privind o Strategie tematică cu privire la poluarea atmosferică prevede un număr important de posibile acțiuni comunitare. De la adoptarea strategiei s-au înregistrat progrese semnificative pentru aceste acțiuni și pentru altele:

- Consiliul și Parlamentul au adoptat deja noi dispoziții legislative care limitează emisiile de gaze de eșapament ale vehiculelor ușoare;
- Comisia a adoptat propunerea pentru o nouă dispoziție legislativă care va spori eficiența legislației comunitare referitoare la emisiile industriale, inclusiv cele ale instalațiilor pentru agricultura intensivă, precum și măsurile adresate surselor de emisii industriale de scară mai mică;
- Comisia a adoptat propunerea pentru o nouă dispoziție legislativă care să limiteze emisiile de gaze de eșapament ale motoarelor vehiculelor grele;
- pentru 2008, Comisia prevede noi propuneri legislative care:
 - ar reduce și mai mult nivelurile naționale permise ale emisiilor de principali poluanți ale statelor membre;
 - ar reduce emisiile asociate realimentării cu benzină a mașinilor la stațiile de benzină;
 - ar trata problema conținutului de sulf al combustibililor, inclusiv al combustibililor marini;
- de asemenea, sunt în desfășurare proiecte de fezabilitate pentru:
 - îmbunătățirea proiectării ecologice și reducerea emisiilor boilerelor și ale centralelor de încălzire a apei folosite în gospodărie;
 - reducerea conținutului de solvenți din vopsele, lacuri și produse de refinisare a vehiculelor;
 - reducerea gazelor de eșapament ale mașinilor mobile nerutiere, maximizându-se astfel avantajele utilizării combustibililor utilizați în transportul nerutier cu conținut scăzut de sulf, propusă deja de Comisie;
- de asemenea, Comisia continuă să facă presiuni pe lângă Organizația Maritimă Internațională (OMI) pentru reducerea substanțială a emisiilor ce provin de la nave și se angajează să înainteze propuneri pentru acțiuni comunitare, în cazul în care OMI nu prezintă propuneri suficient de ambițioase, după cum se prevede pentru 2008.

Cu toate acestea, Comisia este fidelă obiectivelor inițiativei „O mai bună legiferare” și nevoii ca propunerile să se bazeze pe o evaluare detaliată a impactului și a avantajelor. În această privință și în conformitate cu Tratatul de instituire a Comunității Europene, Comisia va continua să evalueze nevoia de prezentare a unor noi propuneri legislative, dar își rezervă dreptul de a decide dacă și când va fi necesar să prezinte astfel de propuneri.

DECLARAȚIA ȚĂRILOR DE JOS

Țările de Jos au sprijinit întotdeauna dezvoltarea unei politici europene ambițioase și eficiente pentru calitatea aerului și vor continua să o facă în viitor. Prin urmare, Țările de Jos sunt mulțumite de compromisul asupra căruia au convenit Consiliul și Parlamentul European și felicită Parlamentul, Comisia și Președinția pentru rezultatele obținute. Noua Directivă privind calitatea aerului înconjurător marchează progrese semnificative în domeniul mediului și în domeniul sănătății publice.

După cum Țările de Jos au arătat în momentul redactării poziției comune, calitatea aerului în Țările de Jos este puternic influențată de evoluții transfrontaliere și, prin urmare, Țările de Jos vor beneficia enorm de pe urma unei abordări la nivel european. Preocuparea principală a Țărilor de Jos a fost faptul că directiva ar trebui să conțină un pachet echilibrat de măsuri la nivel european și la nivel național, precum și termene realiste pentru atingerea valorilor-țintă de calitate a aerului. Numai în aceste condiții, statele membre vor putea să atingă obiectivele ambițioase stabilite.

Țările de Jos sunt mulțumite de declarația Comisiei, conform căreia Comisia va propune în timp util măsuri la nivel comunitar. Respectarea la timp a standardelor de calitate a aerului la nivelul UE va depinde de o politică europeană solidă, care să abordeze la sursă problema poluării. Țările de Jos doresc în special să semnaleze lipsa datelor și incertitudinile existente în ceea ce privește emisiile și concentrațiile de particule fine (PM_{2,5}). Țările de Jos vor face, bineînțeles, toate eforturile pentru a atinge la termen obiectivele directivei. Pe baza informațiilor de care dispunem în prezent, acest lucru este perfect realizabil. Guvernul olandez dezvoltă un Program național de cooperare în domeniul calității aerului pentru a găsi soluții pentru zonele în care pragurile de emisii sunt depășite în mod regulat, astfel încât să se poată atinge la termen standardele de calitate a aerului și în acele zone.

Țările de Jos sunt mulțumite de faptul că cea de-a doua lectură a fost încheiată la timp de către Consiliu și Parlamentul European, astfel încât directiva să poată intra în vigoare la începutul anului 2008. Acest lucru este esențial pentru propriul nostru program național, precum și pentru acțiunile desfășurate în țările învecinate. Țările de Jos vor face toate eforturile pentru a se asigura că programul național de cooperare și toate măsurile regionale sunt suficiente pentru a atinge standardele europene de calitate a aerului.
